

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

60. årgang
23. januar 2017

Indhold

IV Oplysninger

OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER, KONTORER OG AGENTURER

Den Europæiske Unions Domstol

2017/C 022/01	Den Europæiske Unions Domstols seneste offentliggørelser i <i>Den Europæiske Unions Tidende</i>	1
---------------	---	---

V Øvrige meddelelser

RETSLIGE PROCEDURER

Domstolen

2017/C 022/02	Sag C-497/16: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Nejvyšší soud České republiky (Den Tjekkiske Republik) den 16. september 2016 — straffesag mod Juraj Sokáč	2
2017/C 022/03	Sag C-499/16: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Naczelny Sąd Administracyjny (Polen) den 16. september 2016 — AZ mod Minister Finansów	2
2017/C 022/04	Sag C-500/16: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Naczelny Sąd Administracyjny (Polen) den 16. september 2016 — Caterpillar Financial Services Poland sp. z o. o. og Dyrektor Izby Skarbowej w Warszawie	3
2017/C 022/05	Sag C-509/16 P: Appel iværksat den 26. september 2016 af Francisco Javier Rosa Rodriguez til prøvelse af kendelse afsagt af Retten (Femte Afdeling) den 20. juli 2016 i sag T-358/16, Rosa Rodriguez mod Consejería de Educación de la Junta de Andalucía	3

2017/C 022/06	Sag C-517/16: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Sąd Apelacyjny w Gdańsku (Polen) den 4. oktober 2016 — Stefan Czerwiński mod Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Gdańsku . . .	4
2017/C 022/07	Sag C-523/16: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Italien) den 12. oktober 2016 — MA.T.I. SUD SpA mod Società Centostazioni SpA . . .	4
2017/C 022/08	Sag C-533/16: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Najvyšší súd Slovenskej republiky (Slovakiet) den 20. oktober 2016 — Volkswagen AG mod Finančné riaditeľstvo SR	5
2017/C 022/09	Sag C-534/16: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Najvyšší súd Slovenskej republiky (Slovakiet) den 20. oktober 2016 — Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky mod BB construct s.r.o.	6
2017/C 022/10	Sag C-536/16: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Italien) den 24. oktober 2016 — DUEMMESGR SpA mod Associazione Cassa Nazionale di Previdenza e Assistenza in favore dei Ragionieri e Periti Commerciali (CNPR)	7
2017/C 022/11	Sag C-537/16: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Corte suprema di cassazione (Italien) den 24. oktober 2016 — Garlsson Real Estate SA, under likvidation, Stefano Ricucci, Magiste International SA mod Commissione Nazionale per le Società e la Borsa (Consob)	7
2017/C 022/12	Sag C-546/16: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Órgano Administrativo de Recursos Contractuales de la Comunidad Autónoma de Euskadi (Spanien) den 28. oktober 2016 — Montte S.L. mod Musikene	8
2017/C 022/13	Sag C-547/16: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunal Supremo (Spanien) den 28. oktober 2016 — Gasorba S.L., Josefa Rico Gil og Antonio Ferrándiz González mod Repsol Comercial de Productos Petrolíferos S.A.	9
2017/C 022/14	Sag C-552/16: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Administrativen sad Sofia-grad (Bulgarien) den 2. november 2016 — »WIND INNOVATION 1« EOOD, i likvidation, mod Direktor na Direktsia »Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika« — Sofia	9
2017/C 022/15	Sag C-553/16: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Varhoven administrativen sad (Bulgarien) den 2. november 2016 — »TTL« EOOD mod Direktor na Direktsia »Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika« — Sofia	10
2017/C 022/16	Sag C-557/16: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af korkein hallinto-oikeus (Finland) den 4. november 2016 — Astellas Pharma GmbH	11
2017/C 022/17	Sag C-560/16: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Nejvyšší soud České republiky (Tjekkiet) den 4. november 2016 — Michael Dědouch m.fl. mod Jihočeská plynárenská, a.s. og E.ON Czech Holding AG	12
2017/C 022/18	Sag C-561/16: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunal Supremo (Spanien) den 7. november 2016 — Saras Energía S.A. mod Administración del Estado	12

2017/C 022/19	Sag C-565/16: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Eirinodikeio Lerou (Grækenland) den 9. november 2016 — Alessandro Saponaro og Kalliopi-Chloi Xylina	13
2017/C 022/20	Sag C-567/16: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af High Court of Justice (Chancery Division) (Det Forenede Kongerige) den 10. november 2016 — Merck Sharp mod Comptroller-General of Patents, Desings and Trade Marks	14
2017/C 022/21	Sag C-568/16: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Amtsgericht Nürtingen (Tyskland) den 10. september 2016 — straffesag mod Faiz Rasool	15
2017/C 022/22	Sag C-573/16: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af High Court of Justice (Chancery Division) (Det Forenede Kongerige) den 14. november 2016 — Air Berlin plc mod Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs	16
2017/C 022/23	Sag C-575/16: Sag anlagt den 14. november 2016 — Europa-Kommissionen mod Den Tjekkiske Republik	17
2017/C 022/24	Sag C-578/16: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Vrhovno sodišče Republike Slovenije (Slovenien) den 17. november 2016 — C.K., H.F. og A.S. mod Republikken Slovenien	17

Retten

2017/C 022/25	Sag T-279/11: Rettens dom af 29. november 2016 — T & L Sugars og Sidul Açúcares mod Kommissionen (Ansvar uden for kontraktforhold — landbrug — sukker — ekstraordinære foranstaltninger — forsyninger på EU-markedet — produktionsåret 2010/2011 — retsregel, der har til formål at tillægge borgerne rettigheder — tilstrækkeligt kvalificeret tilsidesættelse — forordning (EF) nr. 1234/2007 — princippet om forbud mod forskelsbehandling — proportionalitet — berettiget forventning — pligt til at udvise rettidig omhu og princippet om god forvaltningsskik)	19
2017/C 022/26	Sag T-103/12: Rettens dom af 29. november 2016 — T&L Sugars og Sidul Açúcares mod Kommissionen (Ansvar uden for kontraktforhold — landbrug — sukker — ekstraordinære foranstaltninger — levering til EU-markedet — produktionsåret 2011/2012 — retsregel, der har til formål at tillægge borgerne rettigheder — tilstrækkeligt kvalificeret tilsidesættelse — forordning (EF) nr. 1234/2007 — princippet om forbud mod forskelsbehandling — proportionalitet — retssikkerhed — berettiget forventning — pligt til omhu og princippet om god forvaltningsskik)	20
2017/C 022/27	Sag T-65/14: Rettens dom af 30. november 2016 — Bank Refah Kargaran mod Rådet (Fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik — restriktive foranstaltninger over for Iran — indefrysning af midler — sagsøgerens navn på ny opført på listen efter Rettens annullation af den oprindelige listeopførelse — retlig fejl — faktisk vildfarelse — begrundelsespligt — ret til forsvar — ret til en effektiv domstolsbeskyttelse — proportionalitet)	21
2017/C 022/28	Sag T-89/14: Rettens dom af 30. november 2016 — Export Development Bank of Iran mod Rådet (Fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik — restriktive foranstaltninger over for Iran — indefrysningen af midler — sagsøgerens navn på ny opført på listen efter Rettens annullation af den oprindelige listeopførelse — retlig fejl — faktisk vildfarelse — begrundelsespligt — ret til forsvar — ret til en effektiv domstolsbeskyttelse — proportionalitet — ligebehandling)	22

2017/C 022/29	Sag T-720/14: Rettens dom af 30. november 2016 — Rotenberg mod Rådet (Fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik — restriktive foranstaltninger over for tiltag, der underminerer eller truer Ukraine — indefrysning af midler — restriktioner med hensyn til indrejse på medlemsstaternes område — fysisk person, som aktivt støtter eller gennemfører tiltag, der underminerer eller truer Ukraine — fysisk person, som drager fordel af russiske beslutningstagere, der er ansvarlige for indlemmelsen af Krim — ret til forsvar — begrundelsespligt — åbenbart urigtige skøn — ejendomsret — frihed til at oprette og drive egen virksomhed — ret til respekt for privatlivet — proportionalitet)	23
2017/C 022/30	Sag T-217/15: Rettens dom af 30. november 2016 — Fiesta Hotels & Resorts mod EUIPO — Residencial Palladium (PALLADIUM PALACE IBIZA RESORT & SPA) (EU-varemærker — ugyldigheds-sag — EU-figurmærket PALLADIUM PALACE IBIZA RESORT & SPA — ældre nationalt firmanavn GRAND HOTEL PALLADIUM — relativ registreringshindring — erhvervsmæssig brug af et tegn, som ikke kun har lokal betydning — artikel 8, stk. 4, og artikel 53, stk. 1, litra c), i forordning (EF) nr. 207/2009)	24
2017/C 022/31	Sag T-270/15: Rettens dom af 29. november 2016 — ANKO mod REA (»Voldgiftsbestemmelse — tilskudsaf tale indgået inden for rammerne af det syvende rammeprogram for forskning, teknologisk udvikling og demonstration (2007-2013) — ESS-projektet — foreneligheden af suspensionen af betalinger til sagsøgeren og betingelserne for ophævelsen af den nævnte suspension af betalingerne med kontraktvilkårene — morarenter«)	24
2017/C 022/32	Sag T-458/15: Rettens dom af 30. november 2016 — Automobile Club di Brescia mod EUIPO — Rebel Media (e-miglia) (EU-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om registrering af EU-figurmærket e-miglia — ældre EU-ordmærker MILLE MIGLIA — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009)	25
2017/C 022/33	Sag T-532/15 P: Rettens dom af 1. december 2016 — Z mod Den Europæiske Unions Domstol (Appel — personalesag — tjenestemænd — bedømmelsesrapport — Personalerettens upartiskhed — habilitetsindsigelse mod medlemmer af dommerkollegiet — ret til forsvar — ret til en effektiv domstolsbeskyttelse)	26
2017/C 022/34	Sag T-545/15: Rettens dom af 29. november 2016 — Pi-Design mod EUIPO — Société des produits Nestlé (PRESSO) (EU-varemærker — indsigelsessag — international registrering — begæring om territorial udstrækning af beskyttelsen — ordmærket PRESSO — det ældre nationale ordmærke PRESSO — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009)	26
2017/C 022/35	Sag T-561/15: Rettens dom af 1. december 2016 — Universidad Internacional de la Rioja mod EUIPO — Universidad de la Rioja (UNIVERSIDAD INTERNACIONAL DE LA RIOJA uniR) (EU-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EU-figurmærket UNIVERSIDAD INTERNACIONAL DE LA RIOJA uniR — det ældre EU-ordmærke UNIRIOJA — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009)	27

2017/C 022/36	Sag T-578/15: Rettens dom af 24. november 2016 — Azur Space Solar Power mod EUIPO (Gengivelse af hvide linjer og mursten på en sort baggrund) (EU-varemærker — International registrering, hvor Den Europæiske Union er designeret — figurmærke, der gengiver hvide linjer og mursten på en sort baggrund — absolut registreringshindring — mangel på fornødent særpræg — artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009)	28
2017/C 022/37	Sag T-614/15: Rettens dom af 24. november 2016 — Azur Space Solar Power mod EUIPO (Gengivelse af sorte linjer og mursten) (EU-varemærker — International registrering, hvor Den Europæiske Union er designeret — figurmærke, der gengiver sorte linjer og mursten — absolut registreringshindring — mangel på fornødent særpræg — artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009)	28
2017/C 022/38	Sag T-617/15: Rettens dom af 29. november 2016 — Chic Investments mod EUIPO (eSMOKING WORLD) (EU-varemærker — ansøgning om registrering af EU-figurmærket eSMOKING WORLD — absolutte registreringshindringer — beskrivende karakter — mangel på fornødent særpræg — artikel 7, stk. 1, litra b) og c), i forordning (EF) nr. 207/2009 — begrundelsespligt)	29
2017/C 022/39	Sag T-635/15: Rettens dom af 6. december 2016 — Tuum mod EUIPO — Thun (TUUM) (EU-varemærker — ansøgning om registrering af EU-figurmærket TUUM — det ældre nationale figurmærke THUN — relativ registreringshindring — ingen risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009)	29
2017/C 022/40	Sag T-703/15: Rettens dom af 6. december 2016 — Groupe Go Sport mod EUIPO — Design Go (GO SPORT) (EU-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EU-ordmærket GO SPORT — de ældre nationale ordmærker GO — indsigelsesafdelingens delvise afslag på registrering — den skriftlige begrundelse for klagen indgivet for sent — formaliteten vedrørende den til appelkammeret indgivne klage — artikel 60 i forordning (EF) nr. 207/2009 — regel 49, stk. 1, i forordning (EF) nr. 2868/95)	30
2017/C 022/41	Sag T-735/15: Rettens dom af 6. december 2016 — The Art Company B & S mod EUIPO — Manifatture Daddato og Laurora (SHOP ART) (EU-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EU-figurmærket SHOP ART — det ældre EU-figurmærke art — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009)	31
2017/C 022/42	Sag T-775/15: Rettens dom af 1. december 2016 — EK/servicegroup mod EUIPO (FERLI) (EU-varemærker — ansøgning om EU-ordmærket FERLI — krav om klarhed — artikel 28, i forordning nr. 207/2009 — ret til forsvar — artikel 75, andet punktum, i forordning nr. 207/2009)	31
2017/C 022/43	Sag T-2/16: Rettens dom af 30. november 2016 — K&K Group mod EUIPO — Pret A Manger (Europe) (Pret A Diner) (EU-varemærker — indsigelsessag — international registrering, hvor Den Europæiske Union er designeret — figurmærket Pret A Diner — det ældre EU-figurmærke PRET A MANGER — det ældre nationale ordmærke PRET — relativ registreringshindring — reel brug af det ældre varemærke — artikel 42, stk. 2 og 3, i forordning (EF) nr. 207/2009 — utilbørlig udnyttelse af de ældre varemærkers særpræg eller renommé — artikel 8, stk. 5, i forordning nr. 207/2009)	32

2017/C 022/44	Sag T-355/14: Rettens kendelse af 1. december 2016 — STC mod Kommissionen (Offentlige bygge- og anlægskontrakter — udbudsprocedure — opførelse af et gasturbineanlæg til kombineret kraft/varme/kuldeproduktion og hermed forbundet vedligeholdelse — afvisning af en tilbudsgivers bud — tilbagekaldelse af den anfægtede retsakt — ufornuddent at træffe afgørelse)	33
2017/C 022/45	Sag T-383/14: Rettens kendelse af 1. december 2016 — Europower mod Kommissionen (Offentlige tjenesteydelseskontrakter — udbud — opførelse af et gasturbineanlæg til kombineret kraft/varme/kuldeproduktion og hermed forbundet vedligeholdelse — afvisning af en tilbudsgivers bud — tilbagekaldelse af den anfægtede retsakt — ufornuddent at træffe afgørelse)	33
2017/C 022/46	Sag T-598/15: Rettens kendelse af 25. november 2016 — Stichting Accolade mod Kommissionen (Statsstøtte — formodet salg af visse grunde under markedsprisen — tredjemands klage for Kommissionen — afgørelse, der fastslår, at den anfægtede foranstaltning ikke udgør støtte — proceduren for den indledende fase af undersøgelsen i henhold til artikel 108, stk. 2, TEUF, artikel 10, stk. 1, artikel 13, stk. 1, og artikel 4, stk. 2, i forordning (EF) nr. 659/1999 om en individuel og angiveligt ulovlig støtte — annullationssøgsmål anlagt af tredjemand — formaliteten — søgsmålskompetence — søgsmål anlagt for at sikre de proceduremæssige rettigheder — søgsmål, hvorved der rejses tvivl om, hvorvidt den anfægtede foranstaltning er begrundet — manglende væsentlig påvirkning af den konkurrencemæssige stilling — afvisning)	34
2017/C 022/47	Sag T-128/16: Rettens kendelse af 28. november 2016 — SureID mod EUIPO (SUREID) (EU-varemærker — ansøgning om EU-ordmærket SUREID — absolut registreringshindring — mangel på fornødent særpræg — artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009 — beskrivende karakter — artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning nr. 207/2009 — søgsmål, der er åbenbart ugrundet)	35
2017/C 022/48	Sag T-147/16: Rettens kendelse af 28. november 2016 — Italien mod Kommissionen (Undladelse af at opfylde en dom fra Domstolen, der fastslår et traktatbrud — tvangsbøde — afgørelse om betaling af tvangsbøde — ufornuddent at træffe afgørelse)	35
2017/C 022/49	Sag T-225/16: Rettens kendelse af 28. november 2016 — Matratzen Concord mod EUIPO (Ganz schön ausgeschlafen) (EU-varemærker — ansøgning om EU-ordmærket Ganz schön ausgeschlafen — varemærke bestående af et reklameslogan — absolut registreringshindring — beskrivende karakter — artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning (EF) nr. 207/2009 — søgsmål, der er åbenbart ugrundet)	36
2017/C 022/50	Sag T-512/16: Rettens kendelse af 24. november 2016 — ED mod EUIPO (Personalesag — midlertidigt ansat — hjemmearbejde — ansøgning om forlængelse — afslag — søgsmål — efterfølgende tildeling af invaliditet — ufornuddent at træffe afgørelse)	36
2017/C 022/51	Sag T-520/16: Rettens kendelse af 24. november 2016 — ED mod EUIPO (Personalesag — midlertidigt ansat — telearbejde — ansøgning om forlængelse — afslag — søgsmål — efterfølgende tildeling af invaliditet — ufornuddent at træffe afgørelse)	37
2017/C 022/52	Sag T-690/16: Sag anlagt den 28. september 2016 — Enrico Colombo og Giacomo Corinti mod Kommissionen	37
2017/C 022/53	Sag T-748/16: Sag anlagt den 22. oktober 2016 — QH mod Parlamentet	38

2017/C 022/54	Sag T-783/16: Sag anlagt den 9. november 2016 — Government of Gibraltar mod Europa-Kommissionen	39
2017/C 022/55	Sag T-787/16: Sag anlagt den 11. november 2016 — QD mod EUIPO	40
2017/C 022/56	Sag T-792/16: Sag anlagt den 14. november 2016 — N & C Franchise mod EUIPO — Eschenbach Optik (ojo sunglasses)	41
2017/C 022/57	Sag T-793/16: Sag anlagt den 11. november 2016 — Şölen Çikolata Gıda Sanayi ve Ticaret mod EUIPO — Zaharieva (Æsker)	41
2017/C 022/58	Sag T-794/16: Sag anlagt den 11. november 2016 — Şölen Çikolata Gıda Sanayi ve Ticaret mod EUIPO — Zaharieva (Emballage til isvafler)	42
2017/C 022/59	Sag T-799/16: Sag anlagt den 16. november 2016 — Xiaomi mod EUIPO — Dudingen Develops (MI)	43
2017/C 022/60	Sag T-800/16: Sag anlagt den 16. november 2016 — Mayekawa Europe mod Kommissionen	44
2017/C 022/61	Sag T-802/16: Sag anlagt den 8. november 2016 — Endoceutics mod EUIPO — Merck (FEMIBION)	45
2017/C 022/62	Sag T-803/16: Sag anlagt den 15. november 2016 — Glaxo Group mod EUIPO — Celon Pharma (SALMEX)	46
2017/C 022/63	Sag T-804/16: Sag anlagt den 16. september 2016 — LG Electronics mod EUIPO (Dual Edge)	46
2017/C 022/64	Sag T-805/16: Sag anlagt den 16. november 2016 — IPPT PAN mod Kommissionen og REA	47
2017/C 022/65	Sag T-807/16: Sag anlagt den 17. november 2016 — MIP Metro mod EUIPO — Afnor (N & NF TRADING)	48
2017/C 022/66	Sag T-810/16: Sag anlagt den 21. november 2016 — Barmenia Krankenversicherung mod EUIPO (Mediline)	49
2017/C 022/67	Sag T-817/16: Sag anlagt den 21. november 2016 — Vans mod EUIPO — Deichmann (V)	49
2017/C 022/68	Sag T-822/16: Sag anlagt den 21. november 2016 — Kik Textilien und Non-Food mod EUIPO — FF Group Romania (kix)	50
2017/C 022/69	Sag T-824/16: Sag anlagt den 21. november 2016 — Kiosked Oy mod EUIPO — VRT, NV van Publiek Recht (k)	51
2017/C 022/70	Sag T-825/16: Sag anlagt den 24. november 2016 — Republikken Cypern mod EUIPO — POCF (Pallas Halloumi)	52

2017/C 022/71	Sag T-826/16: Sag anlagt den 28. november 2016 — Casanovas Bernad mod Kommissionen	52
2017/C 022/72	Sag T-827/16: Sag anlagt den 24. november 2016 — QB mod ECB	53
2017/C 022/73	Sag T-828/16: Sag anlagt den 25. november 2016 — CRDO Torta del Casar mod EUIPO — CRDOP »Queso de La Serena« (QUESO Y TORTA DE LA SERENA)	54
2017/C 022/74	Sag T-829/16: Sag anlagt den 25. november 2016 — Mouvement pour une Europe des nations et des libertés mod Parlamentet	55
2017/C 022/75	Sag T-830/16: Sag anlagt den 23. november 2016 — Monolith Frost mod EUIPO — Dovgan (PLOMBIR)	56
2017/C 022/76	Sag T-831/16: Sag anlagt den 28. november 2016 — Kabushiki Kaisha Zoom mod EUIPO — Leedsworld (ZOOM)	57
2017/C 022/77	Sag T-847/16: Sag anlagt den 2. december 2016 — Cypern mod EUIPO — POCF (COWBOYS HALLOUMI)	57
2017/C 022/78	Sag T-853/16: Sag anlagt den 5. december 2016 — Techniplan mod Kommissionen	58
2017/C 022/79	Sag T-856/16: Sag anlagt den 5. december 2016 — Rare Hospitality International mod EUIPO (LONGHORN STEAKHOUSE)	59
2017/C 022/80	Sag T-259/16: Rettens kendelse af 14. november 2016 — Trost Auto Service Technik mod EUIPO (AUTOSERVICE.COM)	60
2017/C 022/81	Sag T-284/16: Rettens kendelse af 29. november 2016 — Gulli mod EUIPO — Laverana (Lybera) . .	60
2017/C 022/82	Sag T-361/16: Rettens kendelse af 21. november 2016 — TBWA\London mod EUIPO (MEDIA ARTS LAB)	60
2017/C 022/83	Sag T-503/16: Rettens kendelse af 14. november 2016 — Dulière mod Kommissionen	60

IV

(Oplysninger)

OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER,
KONTORER OG AGENTURER

DEN EUROPÆISKE UNIONS DOMSTOL

Den Europæiske Unions Domstols seneste offentliggørelser i *Den Europæiske Unions Tidende*

(2017/C 022/01)

Seneste offentliggørelse

EUT C 14 af 16.1.2017

Liste over tidligere offentliggørelser

EUT C 6 af 9.1.2017

EUT C 475 af 19.12.2016

EUT C 462 af 12.12.2016

EUT C 454 af 5.12.2016

EUT C 441 af 28.11.2016

EUT C 428 af 21.11.2016

Teksterne er tilgængelige på:
EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Øvrige meddelelser)

RETSLIGE PROCEDURER

DOMSTOLEN

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Nejvyšší soud České republiky (Den Tjekkiske Republik) den 16. september 2016 — straffesag mod Juraj Sokáč

(Sag C-497/16)

(2017/C 022/02)

Processprog: tjekkisk

Den forelæggende ret

Nejvyšší soud České republiky

Tiltalt i straffesagen

Juraj Sokáč

Præjudicielt spørgsmål

Kan lægemidler som defineret i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/83/EF⁽¹⁾, som indeholder »registrerede stoffer« som omhandlet i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 273/2004⁽²⁾, anses for udelukket i henhold til denne forordnings artikel 2, litra a), fra forordningens anvendelsesområde i overensstemmelse med Den Europæiske Unions Domstols dom i forenede sager C-627/13 og C-2/14 selv efter ændring af denne bestemmelse ved forordning nr. 1258/2013⁽³⁾, og henset til den omstændighed, at artikel 2, litra a), i forordning nr. 111/2005⁽⁴⁾ som ændret ved forordning nr. 1259/2013⁽⁵⁾ bringer lægemidler indeholdende ephedrin og pseudoephedrin ind under det system, der er fastsat i forordning nr. 111/2005?

⁽¹⁾ EFT 2001, L 311, s. 67.

⁽²⁾ EUT 2004, L 47, s. 1.

⁽³⁾ EUT 2013, L 330, s. 21.

⁽⁴⁾ EUT 2005, L 22, s. 1.

⁽⁵⁾ EUT 2013, L 330, s. 30.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Naczelny Sąd Administracyjny (Polen) den 16. september 2016 — AZ mod Minister Finansów

(Sag C-499/16)

(2017/C 022/03)

Processprog: polsk

Den forelæggende ret

Naczelny Sąd Administracyjny

Parter i hovedsagen

Sagsøger: AZ

Sagsøgt: Minister Finansów

Præjudicielt spørgsmål

Er den differentierede afgiftssats for finere bagværk og kager i artikel 41, stk. 2, sammenholdt med pos. 32 i bilag 3 til Ustawa o podatku od towarów i usług (den polske momslov, Dz. U. 2011, nr. 177, pos. 1054 med senere ændringer, herefter »momsloven«) af 11. marts 2004 udelukkende ud fra kriteriet »mindsteholdbarhedsdato« henholdsvis »udløbsdato« i strid med princippet om momsens neutralitet og forbuddet mod forskellig behandling af varer som omhandlet i artikel 98, stk. 1 og 2, i Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem ⁽¹⁾?

⁽¹⁾ EUT 2006, L 347, s.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Naczelny Sąd Administracyjny (Polen) den 16. september 2016 — Caterpillar Financial Services Poland sp. z o. o. og Dyrektor Izby Skarbowej w Warszawie

(Sag C-500/16)

(2017/C 022/04)

Processprog: polsk

Den forelæggende ret

Naczelny Sąd Administracyjny

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Caterpillar Financial Services Poland sp. z o. o. og Dyrektor Izby Skarbowej w Warszawie

Præjudicielt spørgsmål

Er de i artikel 4, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Union [udelades] forankrede principper om effektivitet, loyalt samarbejde og ækvivalens eller noget andet relevant EU-retligt princip under hensyntagen til Domstolens fortolkning i dom af 17. januar 2013 i sag C-224/11, BGZ Leasing, på momsområdet til hinder for nationale bestemmelser eller en national praksis, som gør det umuligt at tilbagebetale for meget betalt afgift, som er opstået som følge af opkrævning af skyldig moms under tilsidesættelse af EU-retten, i tilfælde, hvor en afgiftspligtig på grund af de nationale myndigheders adfærd først kunne gøre brug af sine rettigheder efter udløbet af forældelsesfristen for afgiftsskylden?

Appel iværksat den 26. september 2016 af Francisco Javier Rosa Rodriguez til prøvelse af kendelse afsagt af Retten (Femte Afdeling) den 20. juli 2016 i sag T-358/16, Rosa Rodriguez mod Consejería de Educación de la Junta de Andalucía

(Sag C-509/16 P)

(2017/C 022/05)

Processprog: spansk

Parter

Appellant: Francisco Javier Rosa Rodriguez (ved abogado J. Velasco Velasco)

Den anden part i appellsagen: Consejería de Educación de la Junta de Andalucía

Ved kendelse af 8. december 2016 har Retten (Niende Afdeling) forkastet appellen og truffet afgørelse om, at Francisco Javier Rosa Rodriguez bærer sine egne omkostninger.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Sąd Apelacyjny w Gdańsku (Polen) den 4. oktober 2016 — Stefan Czerwiński mod Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Gdańsku

(Sag C-517/16)

(2017/C 022/06)

Processprog: polsk

Den forelæggende ret

Sąd Apelacyjny w Gdańsku

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Stefan Czerwiński

Sagsøgt: Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Gdańsku

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Må en national myndighed eller en national ret kontrollere en indplacering, der er foretaget i en erklæring som omhandlet i artikel 9 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) Nr. 883/2004 af 29. april 2004 om koordinering af de sociale sikringsordninger, af en bestemt ydelse som en ydelse, der hører til en konkret gren af social sikring, som er nævnt i denne forordnings artikel 3?
- 2) Er den overgangspension, som er reguleret i lov af 19. december 2008 vedrørende overgangspensioner (Republikken Polens lovtidende af 2015, pos. 965 med senere ændringer), en ydelse ved alderdom som omhandlet i artikel 3, stk. 1, litra d), i forordning nr. 883/2004?
- 3) Er der ved manglende anvendelse af princippet om sammenlægning af forsikringsperioder (artikel 66 og 33. betragtning til forordning nr. 883/2004) på efterløn levet op til målsætningen om social tryghed, som følger af artikel 48, litra a), TEUF?

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Italien) den 12. oktober 2016 — MA.T.I. SUD SpA mod Società Centostazioni SpA

(Sag C-523/16)

(2017/C 022/07)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio

Parter i hovedsagen

Sagsøger: MA.T.I. SUD SpA

Sagsøgt: Società Centostazioni SpA

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Er artikel 38, stk. 2a, i lovdekret nr. 163/2006, i den på tidspunktet for den omhandlede udbudsbekendtgørelse gældende affattelse [udelades], for så vidt angår den del, hvor der fastlægges betaling af en »bøde« i en størrelsesorden, som skal fastsættes af den ordregivende myndighed (»ikke mindre end en tusindedel og ikke mere end en hundrededel af kontraktens værdi, og under alle omstændigheder ikke mere end 50 000 EUR, hvis indbetaling er sikret ved den midlertidige sikkerhedsstillelse«), i strid med EU-retten under hensyntagen til det ekstremt høje beløb og den forudbestemte karakter af bøden, hvis niveau ikke tilpasses efter det konkrete forhold, som skal reguleres, dvs. alvoren af den uregelmæssighed, som kan afhjælpes, selv om medlemsstaterne kan pålægge en afgift for udøvelse af beføjelse til fyldestgørelse under behandlingen med afhjælpende virkning?
- 2) Er den nævnte artikel 38, stk. 2a, i lovdekret nr. 163/2006 (i den på ovennævnte tidspunkt gældende affattelse) i modsat fald i strid med EU-retten, idet afgiften for udøvelse af beføjelsen til fyldestgørelse under behandlingen kan anses for at være uforenelig med princippet om maksimal åbning af markedet for konkurrence, hvilket er formålet med det nævnte retsinstitut, dvs. at den omhandlede opgave, der pålægges udbudskomiteén, henhører under komitéens forpligtelser i henhold til samme lov af hensyn til den almene interesse i at forfølge ovennævnte formål?

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Najvyšší súd Slovenskej republiky (Slovakiet) den 20. oktober 2016 — Volkswagen AG mod Finančné riaditeľstvo SR

(Sag C-533/16)

(2017/C 022/08)

Processprog: slovakisk

Den forelæggende ret

Najvyšší súd Slovenskej republiky

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Volkswagen AG

Sagsøgt: Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal direktiv 2008/9⁽¹⁾ og retten til tilbagebetaling af afgiften fortolkes således, at udøvelsen af retten til tilbagebetaling af moms er undergivet to betingelser, som skal være opfyldt kumulativt, og navnlig:
 - i) levering af varer eller tjenesteydelser, og
 - ii) pålæggelse af moms i leverandørens faktura?Kan en afgiftspligtig person, som ikke har fået pålagt moms i en faktura, med andre ord anmode om tilbagebetaling af afgiften?
- 2) Er den omstændighed, at fristen for tilbagebetaling af afgiften løber fra et tidspunkt, hvor ikke alle materielle betingelser for udøvelsen af retten til tilbagebetaling af afgiften er opfyldt, i overensstemmelse med proportionalitetsprincippet eller princippet om momsens neutralitet?
- 3) Skal bestemmelserne i momsdirektivets artikel 167 og 178, [litra] a), i lyset af princippet om afgiftsneutralitet fortolkes således, at de — under de i hovedsagen omhandlede omstændigheder, og forudsat at de øvrige nødvendige materielle og proceduremæssige betingelser for udøvelsen af retten til at fradrage afgiften er opfyldt — er til hinder for en fremgangsmåde ved skattemyndighederne, hvorefter en afgiftspligtig person nægtes udøvelse inden for den i direktiv 2008/9 fastlagte frist af retten til tilbagebetaling af afgiften, såfremt en afgift anvendes over for vedkommende af en leverandør i en faktura og indbetales af sidstnævnte inden udløbet af den i den nationale lovgivning fastsatte præklusionsfrist?

- 4) Er de slovakiske skattemyndigheder i lyset af princippet om afgiftsneutralitet og proportionalitetsprincippet, som udgør de grundlæggende principper i det fælles merværdiafgiftssystem, gået videre end hvad der er nødvendigt for at nå momsdirektivets mål, såfremt de har nægtet en afgiftspligtig person retten til tilbagebetaling af den indbetalte afgift som følge af udløbet af den i den nationale lovgivning fastsatte præklusionsfrist for tilbagebetalingen, selv om den afgiftspligtige person i dette tidsrum ikke ville have kunnet udøve retten til tilbagebetaling, og selv om afgiften er blevet behørigt opkrævet, og risikoen for skatteunddragelse eller manglende betaling er helt udelukket?
- 5) Kan retssikkerhedsprincippet, princippet om den berettigede forventning og retten til god forvaltning i henhold til artikel 41 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder fortolkes således, at de er til hinder for en fortolkning af de nationale bestemmelser, ifølge hvilken tidspunktet for den offentlige forvaltnings beslutning om tilbagebetaling af afgiften, og ikke det tidspunkt, hvor en afgiftspligtig person udøver retten til tilbagebetaling af afgiften, er afgørende for overholdelsen af fristen for tilbagebetaling af afgiften?

⁽¹⁾ Rådets direktiv 2008/9/EF af 12.2.2008 om detaljerede regler for tilbagebetaling af moms i henhold til direktiv 2006/112/EF til afgiftspligtige personer, der ikke er etableret i tilbagebetalingsmedlemsstaten, men i en anden medlemsstat (EUT 2008, L 44, s. 23).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Najvyšší súd Slovenskej republiky (Slovakiet) den 20. oktober 2016 — Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky mod BB construct s.r.o.

(Sag C-534/16)

(2017/C 022/09)

Processprog: slovakisk

Den forelæggende ret

Najvyšší súd Slovenskej republiky

Parter i hovedsagen

Appellant: Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky

Appelindstævnt: BB construct s.r.o.

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Kan en national administrativ fremgangsmåde, hvorefter den omstændighed, at den nuværende administrerende direktør for en juridisk person var administrerende direktør for en anden juridisk person, som har en forfalden afgiftsgæld, i henhold til national lovgivning betragtes som en grund til at pålægge en afgiftsmæssig sikkerhedsstillelse på op til 500 000 EUR, anses for at være i overensstemmelse med formålet i artikel 273 i Rådets direktiv 2006/112/EF ⁽¹⁾ af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem, dvs. bekæmpelse af svig vedrørende moms?
- 2) Kan det antages, at denne afgiftsmæssige sikkerhedsstillelse på op til 500 000 EUR, såsom den i hovedsagen pålagte, er til hinder for friheden til at oprette og drive egen virksomhed i artikel 16 og indirekte bevirker at den afgiftspligtige person erklæres konkurs, er diskriminerende i medfør af artikel 21, stk. 1, og på området for momsopkrævning er i strid med princippet *ne bis in idem* og princippet om forbud mod tilbagevirkende kraft i artikel 49, stk. 1 og 3, i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder?

⁽¹⁾ EUT 2006, L 347, s. 1.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Italien) den 24. oktober 2016 — DUEMMESGR SpA mod Associazione Cassa Nazionale di Previdenza e Assistenza in favore dei Ragionieri e Periti Commerciali (CNPR)

(Sag C-536/16)

(2017/C 022/10)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio

Parter i hovedsagen

Sagsøger: DUEMMESGR SpA

Sagsøgt: Associazione Cassa Nazionale di Previdenza e Assistenza in favore dei Ragionieri e Periti Commerciali (CNPR)

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Er artikel 38, stk. 2a, i lovdekret nr. 163/2006, i den på tidspunktet for den omhandlede udbudsbekendtgørelse gældende affattelse [udelades], for så vidt angår den del, hvor der fastlægges betaling af en »bøde« i en størrelsesorden, som skal fastsættes af den ordregivende myndighed (*»ikke mindre end en tusindedel og ikke mere end en hundrededel af kontraktens værdi, og under alle omstændigheder ikke mere end 50 000 EUR, hvis indbetaling er sikret ved den midlertidige sikkerhedsstillelse«*), i strid med EU-retten under hensyntagen til det ekstremt høje beløb og den forudbestemte karakter af bøden, hvis niveau ikke tilpasses efter det konkrete forhold, som skal reguleres, dvs. alvoren af den uregelmæssighed, som kan afhjælpes, selv om medlemsstaterne kan pålægge en afgift for udøvelse af beføjelse til fyldestgørelse under behandlingen med afhjælpende virkning?
- 2) Er den nævnte artikel 38, stk. 2a, i lovdekret nr. 163/2006 (i den på ovennævnte tidspunkt gældende affattelse) i modsat fald i strid med EU-retten, idet afgiften for udøvelse af beføjelsen til fyldestgørelse under behandlingen kan anses for at være uforenelig med princippet om maksimal åbning af markedet for konkurrence, hvilket er formålet med det nævnte retsinstitut, dvs. at den omhandlede opgave, der pålægges udbudskomiteén, henhører under komitéens forpligtelser i henhold til samme lov af hensyn til den almene interesse i at forfølge ovennævnte formål?

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Corte suprema di cassazione (Italien) den 24. oktober 2016 — Garlsson Real Estate SA, under likvidation, Stefano Ricucci, Magiste International SA mod Commissione Nazionale per le Società e la Borsa (Consob)

(Sag C-537/16)

(2017/C 022/11)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Corte suprema di cassazione

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Garlsson Real Estate SA, under likvidation, Stefano Ricucci, Magiste International SA

Sagsøgt: Commissione Nazionale per le Società e la Borsa (Consob)

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Er bestemmelsen i artikel 50 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, fortolket i lyset af artikel 4 i tillægsprotokol nr. 7 til EMRK, praksis herom fra Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol og national lovgivning, til hinder for at indlede en forvaltningsretlig sag, som vedrører et forhold (ulovlig adfærd i form af kursmanipulation), for hvilket den samme person allerede er blevet domfældt ved en endelig dom?
- 2) Kan den nationale ret anvende de EU-retlige principper direkte med hensyn til princippet *ne bis in idem* på grundlag af chartrets artikel 50, fortolket i lyset af artikel 4 i tillægsprotokol nr. 7 til EMRK, praksis herom fra Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol og national lovgivning?

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Órgano Administrativo de Recursos Contractuales de la Comunidad Autónoma de Euskadi (Spanien) den 28. oktober 2016 — Montte S.L. mod Musikene

(Sag C-546/16)

(2017/C 022/12)

Processprog: Spanien

Den forelæggende ret

Órgano Administrativo de Recursos Contractuales de la Comunidad Autónoma de Euskadi

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Montte S.L.

Sagsøgt: Musikene

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Er Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/24/EU ⁽¹⁾ af 26. februar 2014 om offentlige udbud og om ophævelse af direktiv 2004/18/EF til hinder for en national bestemmelse som TRLCSP's artikel 150, stk. 4 ⁽²⁾, eller for en fortolknings- og anvendelsespraksis vedrørende denne bestemmelse, hvorefter de ordregivende myndigheder i de dokumenter, som fastsætter reglerne for et offentligt udbud, kan bestemme, at tildelingskriterier kan anvendes i flere faser, hvorunder de tilbud, som ikke opnår en på forhånd fastsat minimumstærskel med hensyn til antal af point udelukkes?
- 2) Såfremt det første spørgsmål besvares benægtende, er direktiv 2014/24 da til hinder for en national bestemmelse eller en fortolknings- og anvendelsespraksis vedrørende denne bestemmelse, hvorefter der i forbindelse med offentlige udbud gøres brug af den nævnte ordning med tildelingskriterier i flere faser, hvori tilbuddene kan udelukkes, således at der i den sidste fase ikke er et tilstrækkeligt antal tilbud til at sikre en reel konkurrence?
- 3) Såfremt det andet spørgsmål besvares bekræftende, er direktiv 2014/24 da — eftersom en reel konkurrence ikke er sikret, eller kravet om, at kontrakten skal tildeles budet med det bedste forhold mellem pris og kvalitet, ikke er opfyldt — til hinder for et vilkår som det omhandlede, hvorefter prisen alene vurderes ved de tilbud, som har opnået 35 ud af 50 point i henhold til de tekniske kriterier?

⁽¹⁾ EUT 2014, L 94, s. 65.

⁽²⁾ Texto refundido de la Ley de Contratos del Sector Público

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunal Supremo (Spanien) den 28. oktober 2016 — Gasorba S.L., Josefa Rico Gil og Antonio Ferrándiz González mod Repsol Comercial de Productos Petrolíferos S.A.

(Sag C-547/16)

(2017/C 022/13)

Processprog: spansk

Den forelæggende ret

Tribunal Supremo

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Gasorba S.L., Josefa Rico Gil og Antonio Ferrándiz González

Sagsøgt: Repsol Comercial de Productos Petrolíferos S.A.

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Er Kommissionens beslutning [2006/446/EF⁽¹⁾] af 12. april 2006 om en procedure efter EF-traktatens artikel 81 (sag COMP/B-1-[38 348]-Repsol C. P.P) i medfør af artikel 16 (»Ensartet anvendelse af Fællesskabets konkurrenceret«) i Rådets forordning (EF) nr. 1/2003⁽²⁾] af 16. december 2002 om gennemførelse af konkurrencereglerne i traktatens artikel 81 og 82 til hinder for, at en national ret kan erklære de aftaler, der er omfattet af denne beslutning, ugyldige i betragtning af varigheden af vilkåret om eksklusiv forsyning, skønt de kan erklæres ugyldige af andre grunde, som f.eks. leverandørens krav om en minimumssalgpris til offentligheden i forhold til køberen (eller forhandleren)?
- 2) I bekræftende fald kan de langvarige kontrakter, der påvirkes af beslutningen, i medfør af beslutningen om tilsagn, anses for at være en individuel undtagelse i henhold til artikel 101, stk. 3, TEUF?

⁽¹⁾ EUT 2006, L 176, s. 104.

⁽²⁾ EFT 2003, L 1, s. 1.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Administrativen sad Sofia-grad (Bulgarien) den 2. november 2016 — »WIND INNOVATION 1« EOOD, i likvidation, mod Direktor na Direktsia »Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika« — Sofia

(Sag C-552/16)

(2017/C 022/14)

Processprog: bulgarsk

Den forelæggende ret

Administrativen sad Sofia-grad

Parter i hovedsagen

Sagsøger: »WIND INNOVATION 1« EOOD, i likvidation

Sagsøgt: Direktor na Direktsia »Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika« — Sofia

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal artikel 176, stk. 2, i direktiv 2006/112/EF⁽¹⁾ fortolkes således, at den er til hinder for obligatorisk slettelse fra momsregisteret, som beror på en ændring af ZDDS (lov om merværdiafgift) pr. 1. januar 2007, hvorefter den af retten udpegede kurators mulighed for at bestemme, at den juridiske person, som tvinges til opløsning ifølge retsafgørelse, fortsat skal være indført indtil tidspunktet for dennes slettelse fra handelsregisteret i henhold til ZDDS, er bortfaldet, og hvorefter opløsning med eller uden likvidation af en juridisk person, der udøver forretningsmæssig virksomhed, i stedet er fastsat som grund til obligatorisk slettelse fra momsregisteret?

- 2) Skal artikel 176, stk. 2, i direktiv 2006/112 fortolkes således, at den er til hinder for obligatorisk slettelse fra momsregisteret, som beror på en ændring af ZDDS pr. 1. januar 2007, i de tilfælde, hvor betingelserne for en ny obligatorisk momsregistrering af den berørte person er opfyldt på tidspunktet for den obligatoriske slettelse fra momsregisteret, den berørte person er part i gældende aftaler og har erklæret, at vedkommende ikke er ophørt og fortsat udøver økonomisk virksomhed, og såfremt den afgiftspligtige person faktisk skal betale den skyldige afgift, der er beregnet i forbindelse med den gennemførte obligatoriske slettelse, for at denne har ret til fradrag af den indgående moms for de foreliggende aktiver, der var afgiftspligtige på tidspunktet for slettelsen fra registeret, og som forefindes i forbindelse med den nye registrering? Såfremt den obligatoriske slettelse fra registeret er tilladt under de anførte omstændigheder, må retten til fradrag af den indgående moms for de aktiver, der var afgiftspligtige på tidspunktet for slettelsen fra registeret, og som forefindes i forbindelse med den nye momsregistrering, og hvormed den pågældende foretager eller vil foretage afgiftspligtige transaktioner, da være knyttet til den faktiske betaling af afgiften til statskassen, eller er det tilladt at foretage en modregning af den afgift, der er beregnet i forbindelse med slettelsen fra registeret, i det afgiftstilgodehavende, der fastsættes i forbindelse med den nye momsregistrering, især da afgiften skal betales af en person, for hvem der opstår en ret til fradrag af indgående moms?

⁽¹⁾ Rådets direktiv 2006/112/EF af 28.11.2006 om det fælles merværdiafgiftssystem (EUT L 347, s. 1).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Varhoven administrativen sad (Bulgarien) den 2. november 2016 — »TTL« EOOD mod Direktor na Direktsia »Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika« — Sofia

(Sag C-553/16)

(2017/C 022/15)

Processprog: bulgarsk

Den forelæggende ret

Varhoven administrativen sad

Parter i hovedsagen

Sagsøger: »TTL« EOOD

Sagsøgt: Direktor na Direktsia »Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika« — Sofia

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Er en national retsforordning som DOPK's artikel 175, stk. 2, nr. 3), hvorefter et indenlandsk selskab, der overfører kildeskattepligtige indtægter, skal betale renter fra det tidspunkt, hvor betalingsfristen for det pågældende skattebeløb udløber, og indtil det tidspunkt, hvor det i en anden medlemsstat registrerede udenlandske selskab godtgør, at betingelserne for anvendelse af en dobbeltbeskatningsoverenskomst med Republikken Bulgarien foreligger, hvilket også gælder i tilfælde, hvor skatten efter overenskomsten ikke skal betales eller kun betales med et mindre beløb, forenelig med artikel 5, stk. 4, og artikel 12, litra b), TEUF?

- 2) Er en retsforordning som DOPK's artikel 175, stk. 2, nr. 3), og en skattepraksis, hvorefter der hos et indenlandsk selskab, der overfører kildeskattepligtige indtægter, skal opkræves renter fra det tidspunkt, hvor betalingsfristen for det pågældende skattebeløb udløber, og indtil det tidspunkt, hvor det i en anden medlemsstat registrerede udenlandske selskab godtgør, at betingelserne for anvendelse af en dobbeltbeskatningsoverenskomst med Republikken Bulgarien foreligger, hvilket også gælder i tilfælde, hvor skatten efter overenskomsten ikke skal betales eller kun betales med et mindre beløb, forenelig med artikel 49 TEUF, 54 TEUF, 63 TEUF og 65, stk. 1 og 3, TEUF?

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af korkein hallinto-oikeus (Finland) den 4. november 2016 — Astellas Pharma GmbH

(Sag C-557/16)

(2017/C 022/16)

Processprog: finsk

Den forelæggende ret

Korkein hallinto-oikeus

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Astellas Pharma GmbH

Procesdeltagere: Helm AG og Lääkealan turvallisuus- ja kehittämiskeskus (Fimea)

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal artikel 28, stk. 5, og artikel 29, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/83/EF⁽¹⁾ om oprettelse af en fællesskabskodeks for humanmedicinske lægemidler fortolkes således, at den berørte medlemsstats kompetente myndighed ved udstedelsen af den nationale markedsføringstilladelse for et generisk lægemiddel i den decentraliserede tilladelsesprocedure i henhold til direktivets artikel 28, stk. 3, ikke har nogen selvstændig beføjelse til at undersøge, hvornår databeskyttelsesperioden for referencelægemidlet begynder at løbe?
- 2) Såfremt det første spørgsmål besvares med, at den pågældende medlemsstats kompetente myndighed ved udstedelsen af den nationale markedsføringstilladelse ikke har nogen selvstændig beføjelse til at undersøge, hvornår databeskyttelsesperioden for referencelægemidlet begynder at løbe:
 - Skal en ret i den pågældende medlemsstat på trods heraf undersøge, hvornår databeskyttelsesperioden for referencelægemidlet begynder at løbe, hvis indehaveren af markedsføringstilladelsen for referencelægemidlet gør indsigelse, eller gælder den samme begrænsning for retten som for medlemsstatens myndighed?
 - Hvordan sikres indehaveren af markedsføringstilladelsen for referencelægemidlet i et sådant tilfælde adgang til effektive retsmidler ved den pågældende nationale ret i henhold til artikel 47 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder og artikel 10 i direktiv 2001/83 med hensyn til databeskyttelsen?
 - Omfatter retsmidlerne vedrørende retten til en effektiv domstolsbeskyttelse en forpligtelse for den nationale ret til at undersøge, om den oprindelige markedsføringstilladelse, der er udstedt i andre medlemsstater, er givet i overensstemmelse med bestemmelserne i direktiv 2001/83?

⁽¹⁾ EUT 2001, L 311, s. 67.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Nejvyšší soud České republiky (Tjekkiet) den 4. november 2016 — Michael Dědouch m.fl. mod Jihočeská plynárenská, a.s. og E.ON Czech Holding AG

(Sag C-560/16)

(2017/C 022/17)

Processprog: tjekkisk

Den forelæggende ret

Nejvyšší soud České republiky (Tjekkiet)

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Michael Dědouch, MUDr. Petr Streitberg og Pavel Suda

Sagsøgte: Jihočeská plynárenská, a.s. og E.ON Czech Holding AG

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal artikel 22, nr. 2), i Rådets forordning (EF) nr. 44/2001 ⁽¹⁾ af 22. december 2000 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område (herefter »Bruxelles I-forordningen«) fortolkes således, at den også omfatter retsforhandlinger om efterprøvelse af rimeligheden af det vederlag, som en hovedaktionær skal betale, svarende til kapitalandelenes værdi, til de tidligere ejere af disse kapitalandele, der blev overdraget som følge af en beslutning truffet på et aktieselskabs generalforsamling om tvungen overdragelse af de øvrige kapitalandele til hovedaktionæren (også kendt som »tvangsindløsning«), når den på aktieselskabets generalforsamling truffe beslutning fastsætter beløbet for et rimeligt vederlag, der er bindende for hovedaktionæren og for selskabet i henhold til de ydede rettigheder samt over for de øvrige ejere af kapitalandele?
- 2) Såfremt svaret på ovenstående spørgsmål er benægtende, skal Bruxelles I-forordningens artikel 5, nr. 1), litra a), da fortolkes således, at den også omfatter retsforhandlinger om efterprøvelse af rimeligheden af det i ovenstående spørgsmål beskrevne vederlag?
- 3) Såfremt svaret på begge de ovenstående spørgsmål er benægtende, skal Bruxelles I-forordningens artikel 5, nr. 3), da fortolkes således, at den også omfatter retsforhandlinger om efterprøvelse af rimeligheden af det i det første spørgsmål beskrevne vederlag?

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 44/2001 af 22. december 2000 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område (EFT L 12, s. 1).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunal Supremo (Spanien) den 7. november 2016 — Saras Energía S.A. mod Administración del Estado

(Sag C-561/16)

(2017/C 022/18)

Processprog: spansk

Den forelæggende ret

Tribunal Supremo

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Saras Energía S.A.

Sagsøgt: Administración del Estado

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Er en medlemsstats lovgivning, der fastsætter en national ordning for energibesparelsesforpligtelser, der primært opfyldes ved et årligt bidrag til en national energisparefond, der er oprettet i henhold til artikel 20, stk. 4, i direktiv 2012/27/EU⁽¹⁾, forenelig med dette direktivs artikel 7, stk. 1 og 9?
- 2) Er en national lovgivning, der fastsætter en mulighed for at opfylde energibesparelsesforpligtelserne ved akkreditering af de opnåede besparelser som et alternativ til bidragene til den nationale energisparefond, forenelig med artikel 7, stk. 1, og artikel 20, stk. 6, i direktiv 2012/27?
- 3) Såfremt det foregående spørgsmål besvares bekræftende, er reglen om den nævnte alternative mulighed for at opfylde energibesparelsesforpligtelserne da forenelig med direktivets artikel 7, stk. 1, og artikel 20, stk. 6, når denne regels faktiske eksistens afhænger af, at regeringen efter eget skøn fastsætter nærmere bestemmelser herom?

Er den pågældende lovgivning desuden forenelig med de to nævnte direktivbestemmelser, når regeringen ikke fastsætter nærmere bestemmelser for den nævnte alternative mulighed?

- 4) Er en national ordning, der alene anser energileverandører i detalilledet for parter, der er bundet af energibesparelsesforpligtelserne, og ikke energidistributørerne, forenelig med direktivets artikel 7, stk. 1 og 4?
- 5) Såfremt ovenstående spørgsmål besvares bekræftende, er det da foreneligt med det nævnte direktivs artikel 7, stk. 1 og 4, at energileverandører i detalilledet udpeges som forpligtede parter, uden at det begrundes, hvorfor energidistributørerne ikke anses for forpligtede parter?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/27/EU af 25.10.2012 om energieffektivitet, om ændring af direktiv 2009/125/EF og 2010/30/EU samt om ophævelse af direktiv 2004/8/EF og 2006/32/EF (EUT 2012, L 315, s. 1).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Eirinodikeio Lerou (Grækenland) den 9. november 2016 — Alessandro Saponaro og Kalliopi-Chloi Xylina

(Sag C-565/16)

(2017/C 022/19)

Processprog: græsk

Den forelæggende ret

Eirinodikeio Lerou

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Alessandro Saponaro og Kalliopi-Chloi Xylina

Præjudicielt spørgsmål

I et tilfælde, hvor der anmodes om tilladelse til at give afkald på en arv ved en anmodning om tilladelse indgivet ved en græsk ret af forældrene til et barn med sædvanligt opholdssted i Italien, skal det da med hensyn til gyldigheden af en aftale om værneting i henhold til artikel 12, stk. 3, litra b), i forordning nr. 2201/2003⁽¹⁾ antages, at: a) en utvetydig accept af aftalen om værneting fra forældrenes side foreligger blot ved indlevering af anmodningen om tilladelse ved den græske ret, b) anklageren skal betragtes som en af sagens parter, der skal acceptere aftalen om værneting på tidspunktet for indlevering

af anmodningen henset til, at anklageren i den græske retsorden som følge af loven er part i denne sag, c) aftalen om værneting er til barnets bedste henset til, at barnet og barnets forældre (sagsøgerne) har sædvanligt opholdssted i Italien, hvorimod arveladerens sidste bopæl og arven befinder sig i Grækenland?

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 2201/2003 af 27.11.2003 om kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser i ægteskabssager og i sager vedrørende forældreansvar og om ophævelse af forordning (EF) nr. 1347/2000 (EUT L 338, s. 1).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af High Court of Justice (Chancery Division) (Det Forenede Kongerige) den 10. november 2016 — Merck Sharp mod Comptroller-General of Patents, Desings and Trade Marks

(Sag C-567/16)

(2017/C 022/20)

Processprog: engelsk

Den forelæggende ret

High Court of Justice (Chancery Division)

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Merck Sharp

Sagsøgt: Comptroller-General of Patents, Desings and Trade Marks

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal en meddelelse om procedurans afslutning udstedt af referencemedlemsstaten i henhold til artikel 28, stk. 4, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/83/EF ⁽¹⁾ af 6. november 2001 om oprettelse af en fællesskabskodeks for humanmedicinske lægemidler behandles som svarende til en udstedt markedsføringstilladelse hvad angår artikel 3, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning 469/2009/EF ⁽²⁾ af 6. maj 2009 om det supplerende beskyttelsescertifikat for lægemidler (kodificeret udgave) (herefter »SBC-forordningen«) inden grundpatentets udløb, således at en ansøger om et SBC i den pågældende medlemsstat er berettiget til at ansøge om og få udstedt et SBC på grundlag af meddelelsen om procedurans afslutning?
- 2) Såfremt spørgsmål (1) besvares benægtende, er den manglende markedsføringstilladelse i den pågældende medlemsstat på datoen for ansøgning om et SBC i den medlemsstat da under omstændighederne i spørgsmål (1) en mangel, der kan afhjælpes i henhold til SBC-forordningens artikel 10, stk. 3, når markedsføringstilladelsen først er udstedt?

⁽¹⁾ EFT L 311, s. 67

⁽²⁾ EFT L 152, s. 1.

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Amtsgericht Nürtingen (Tyskland) den
10. september 2016 — straffesag mod Faiz Rasool**

(Sag C-568/16)

(2017/C 022/21)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Amtsgericht Nürtingen

Parter i straffesagen

Faiz Rasool, Rasool Entertainment GmbH og Staatsanwaltschaft Stuttgart

Præjudicielle spørgsmål

1. Skal artikel 3, litra o), i direktivet om betalingstjenester i det indre marked (direktiv 2007/64/EF) ⁽¹⁾ fortolkes således, at en mulighed i en statsligt koncessioneret spillehal for at hæve kontanter i en pengeautomat, som samtidig er en pengevekselautomat, med EC-kort og pinkode, idet den bank- og kontotekniske afvikling foretages af en ekstern tjenesteyder (»netoperatør«), og udbetalingen til kunden først sker, når netoperatøren efter at have kontrolleret, om der er dækning på kontoen, sender en autoriseringskode til terminalen, mens spillehalsoperatøren kun fylder den multifunktionelle pengevekselautomat op med kontanter og fra den hævende kundes bank modtager en kreditnota på det hævede beløb, udgør en aktivitet som omhandlet i direktivets artikel 3, litra o), som dermed ikke kræver tilladelse?
2. Såfremt den i det første spørgsmål beskrevne aktivitet ikke udgør en aktivitet som omhandlet i artikel 3, litra o):

Skal artikel 3, litra e), i direktiv 2007/64/EF fortolkes således, at den i det første spørgsmål beskrevne mulighed for at hæve kontanter med pinkode er en aktivitet som omhandlet i denne bestemmelse, når der samtidig med kontanthævningen genereres en værdikupon på 20 EUR, som skal indløses hos spillehallens tilsynspersonale med henblik på at kaste mønter i en spilleautomat?

Såfremt den i det første og det andet spørgsmål beskrevne aktivitet ikke udgør en aktivitet, som ved artikel 3, litra o), og/eller litra e), er undtaget fra direktivets anvendelsesområde:

- 3a. Skal nr. 2) i bilaget til direktiv 2007/64/EF fortolkes således, at den aktivitet, som er beskrevet i det første og det andet spørgsmål, og som operatøren af spillehallen udfører, er en betalingstjeneste, som kræver tilladelse, selv om operatøren af spillehallen ikke fører en konto for den kunde, som hæver penge?
- 3b. Skal artikel 4 i direktiv 2007/64/EF fortolkes således, at den aktivitet, som er beskrevet i det første og det andet spørgsmål, og som operatøren af spillehallen udfører, er en betalingstjeneste som omhandlet i denne bestemmelse, hvis operatøren af spillehallen stiller denne service gratis til rådighed?

Såfremt Domstolen anser den beskrevne aktivitet for en betalingstjeneste, som kræver tilladelse:

4. Skal EU-retten og direktivet om betalingstjenester i det indre marked fortolkes således, at de er til hinder for en strafferetlig sanktionering af driften af en EC-kontanterterminal i et tilfælde med de foreliggende karakteristika, hvis tilsvarende EC-terminaler er blevet drevet eller fortsat drives uden tilladelse i talrige statsligt koncessionerede spillehaller samt i statsligt koncessionerede og til dels også statsdrevne spillecasinoer, og den kompetente tilladelses- og tilsynsmyndighed ikke gør indvendinger imod dette?

I tilfælde af, at også fjerde spørgsmål besvares benægtende:

5. Skal direktivet om betalingstjenesteydelser og de EU-retlige principper om retssikkerhed og retsklarhed samt chartrets artikel 17 fortolkes således, at de i et tilfælde med de foreliggende karakteristika er til hinder for en myndigheds- og retspraksis, som anordner, at de pengebeløb tilfalder statskassen («fortabes»), som operatøren af spillehallen via en tjenesteydelse fra netoperatøren har modtaget fra bankkunderne, som med EC-kort og pinkode har hævet de kontanter og/eller værdikuponer til spil på spilleautomater, som han har påfyldt, selv om alle kreditnotaer kun svarer til de beløb, som kunderne har modtaget i kontanter og værdikuponer til at spille med via automaten?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/64/EF af 13.11.2007 om betalingstjenester i det indre marked og om ændring af direktiv 97/7/EF, 2002/65/EF, 2005/60/EF og 2006/48/EF og om ophævelse af direktiv 97/5/EF (EUT L 319, s. 1).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af High Court of Justice (Chancery Division) (Det Forenede Kongerige) den 14. november 2016 — Air Berlin plc mod Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs

(Sag C-573/16)

(2017/C 022/22)

Processprog: engelsk

Den forelæggende ret

High Court of Justice (Chancery Division)

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Air Berlin plc

Sagsøgt: Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Er en medlemsstats opkrævning af en stempelafgift på 1,5 % ved overdragelsen, som beskrevet ovenfor, under de ovenfor beskrevne omstændigheder i strid med en eller flere af følgende:
 - 1) første direktivs artikel 10 eller 11 ⁽¹⁾
 - 2) andet direktivs artikel 4 eller 5 ⁽²⁾ eller
 - 3) EF-traktatens artikel 12, 43, 48, 49 eller 56?
- 2) Er svaret på det første spørgsmål forskelligt under omstændigheder, hvor overdragelsen af aktier til clearingtjenesten var nødvendig for at lette det pågældende selskabs notering på en børs i den pågældende medlemsstat eller en anden medlemsstat?
- 3) Er svaret på det første spørgsmål eller det andet spørgsmål forskelligt under omstændigheder, hvor medlemsstatens nationale lovgivning har gjort det muligt for en operatør af en clearingtjeneste, såfremt denne får tilladelse hertil af afgiftsmyndigheden, at vælge, at der ikke skal betales stempelafgift ved overdragelsen af aktier til clearingtjenesten, men at SDRT i stedet skal betales ved hvert efterfølgende salg af aktier inden for clearingtjenesten (med en sats på 0,5 % af vederlaget for salget)?

- 4) Er svaret på det tredje spørgsmål forskelligt under omstændigheder, hvor strukturen af de af det pågældende selskab valgte transaktioner betyder, at det ikke er muligt at drage fordel af valget?

⁽¹⁾ Rådets direktiv 69/335/EØF af 17.7.1969 om kapitaltilførselsafgifter (EFT L 249, s. 25).

⁽²⁾ Rådets Direktiv 2008/7/EF af 12.2.2008 om kapitaltilførselsafgifter (EUT L 46, s. 11).

Sag anlagt den 14. november 2016 — Europa-Kommissionen mod Den Tjekkiske Republik

(Sag C-575/16)

(2017/C 022/23)

Processprog: tjekkisk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved H. Støvlbæk og K. Walkerová, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Den Tjekkiske Republik

Sagsøgerens påstande

- Det fastslås, at Den Tjekkiske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 49 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, idet den har fastsat et krav om statsborgerskab for udøvelsen af notarerhvervet.
- Den Tjekkiske Republik tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Kommissionen er af den opfattelse, at det krav om statsborgerskab, der er fastsat for udøvelsen af notarerhvervet i det tjekkiske retssystem, er udtryk for forskelsbehandling og udgør en uforholdsmæssig restriktion for etableringsfriheden. Den Tjekkiske Republik har følgelig tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 49 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde.

Kommissionen finder, at de opgaver, der i henhold til Den Tjekkiske Republiks lovgivning er tillagt notarer, ikke på grund af deres art er forbundet med udøvelsen af offentligretlige beføjelser, således at det krav om statsborgerskab, der er fastsat, for adgangen til erhvervet som notar i det tjekkiske retssystem, ikke kan være begrundet i den undtagelse, der er fastsat i artikel 51 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde.

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Vrhovno sodišče Republike Slovenije (Slovenien)
den 17. november 2016 — C.K., H.F. og A.S. mod Republikken Slovenien**

(Sag C-578/16)

(2017/C 022/24)

Processprog: Slovensk

Den forelæggende ret

Vrhovno sodišče Republike Slovenije

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: C.K., H.F. og A.S.

Sagsøgt: Republikken Slovenien

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Tilkommer det i sidste instans den nationale ret i en medlemsstat at fortolke reglerne om anvendelse af skønsklausulen i Dublin III-forordningens artikel 17, stk. 1, når der henses til formålet med denne bestemmelse, og fritager disse regler en ret, hvis afgørelser ikke kan appelleres, for at forelægge sagen for Domstolen i henhold til artikel 267, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde?

Subsidiært, såfremt det foregående spørgsmål besvares benægtende:

- 2) Er vurderingen af de faktiske omstændigheder i henhold til Dublin III-forordningens artikel 3, stk. 2, (i et tilfælde som det, der er genstand for den præjudicielle forelæggelse) tilstrækkelig til at opfylde kravene i artikel 4 og artikel 19, stk. 2, i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder sammenholdt med artikel 3 i den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder og Genevekonventionens artikel 33?

I forbindelse med dette spørgsmål ønskes oplyst:

- 3) Indebærer fortolkningen af Dublin III-forordningens artikel 17, stk. 1, at medlemsstaten er forpligtet til at anvende skønsklausulen med henblik på at sikre en effektiv beskyttelse mod tilsidesættelsen af de rettigheder, der følger af artikel 4 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, i en situation som den, der er genstand for den præjudicielle forelæggelse, og at denne anvendelse er til hinder for, at en ansøger om international beskyttelse overføres til den kompetente medlemsstat, der har anerkendt at være ansvarlig i henhold til denne forordning?

Såfremt det foregående spørgsmål besvares bekræftende:

- 4) Kan skønsklausulen i Dublin III-forordningens artikel 17, stk. 1, danne grundlag for, at en ansøger om international beskyttelse eller en anden person i forbindelse med en procedure om overførsel i henhold til denne forordning kan påberåbe sig anvendelsen af denne bestemmelse, således at en medlemsstats kompetente administrative myndigheder eller retsinstanser skal tage stilling hertil, eller er de nævnte administrative myndigheder og retsinstanser forpligtet til ex officio at tage hensyn til de nævnte omstændigheder?
-

RETTE

Rettens dom af 29. november 2016 — T & L Sugars og Sidul Açúcares mod Kommissionen

(Sag T-279/11) ⁽¹⁾

(Ansvar uden for kontraktforhold — landbrug — sukker — ekstraordinære foranstaltninger — forsyninger på EU-markedet — produktionsåret 2010/2011 — retsregel, der har til formål at tillægge borgerne rettigheder — tilstrækkeligt kvalificeret tilsidesættelse — forordning (EF) nr. 1234/2007 — princippet om forbud mod forskelsbehandling — proportionalitet — berettiget forventning — pligt til at udvise rettidig omhu og princippet om god forvaltningsskik)

(2017/C 022/25)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøgere: T & L Sugars Ltd (London, Det Forenede Kongerige) og Sidul Açúcares, Unipessoal Lda (Santa Iria de Azóia, Portugal) (først ved advokat D. Waelbroeck og solicitor D. Slator, derefter ved D. Waelbroeck)

Intervenienter til støtte for sagsøgerne: DAI — Sociedade de Desenvolvimento Agro-Industrial, SA (Coruche, Portugal) (ved advokat M. Mendes Pereira), RAR — Refinarias de Açúcar Reunidas, SA (Porto, Portugal) (ved M. Mendes Pereira), SFIR Società Fondiaria Industriale Romagnola SpA (Cesena, Italien) og SFIR Raffineria di Brindisi SpA (Cesena) (ved advokaterne P. Buccarelli og M. Todino)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (først ved A. Demeneix, P. Rossi og N. Donnelly, som befuldmægtigede, derefter ved P. Rossi og P. Ondrúšek, som befuldmægtigede)

Intervenienter til støtte for sagsøgte: Den Franske Republik (ved G. de Bergues, D. Colas og C. Candat, som befuldmægtigede), Rådet For Den Europæiske Union (ved E. Sitbon og A. Westerhof Löfflerová, som befuldmægtigede) og Det Europæiske Udvalg for Sukkerfabrikanter (CEFS) (Bruxelles, Belgien) (ved advokat C. Pitschas)

Sagens genstand

Søgsmaal støttet på artikel 268 TEUF med påstand om erstatning for det tab, som sagsøgerne angiveligt har lidt, dels som følge af vedtagelsen af Kommissionens forordning (EU) nr. 222/2011 af 3. marts 2011 om ekstraordinære foranstaltninger med hensyn til at bringe sukker og isoglucose uden for kvoten i omsætning på EU's marked med nedsat overskudsafgift i produktionsåret 2010/11 (EUT 2011, L 60, s. 6), af Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 293/2011 af 23. marts 2011 om fastsættelse af tildelingskoefficient, afvisning af yderligere ansøgninger og afslutning af perioden for indgivelse af ansøgninger for disponible mængder af sukker uden for kvoten, der skal sælges på EU's marked med nedsat overskudsafgift (EUT 2011, L 79, s. 8), af Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 302/2011 af 28. marts 2011 om åbning af et toldkontingent for undtagelsesvis import af visse sukkermængder i produktionsåret 2010/11 (EUT 2011, L 81, s. 8) og af Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 393/2011 af 19. april 2011 om tildelingskoefficienten for udstedelse af de importlicenser, der er ansøgt om fra den 1. til den 7. april 2011 for sukkerprodukter under visse toldkontingenter, og suspension af indsendelse af ansøgninger om sådanne licenser (EUT 2011, L 104, s. 39), dels som følge af Kommissionens afvisning af at træffe de nødvendige foranstaltninger for at genetablere forsyningerne med råt rørsukker.

Konklusion

- 1) Europa-Kommissionen frifindes.
- 2) T & L Sugars Ltd og Sidul Açúcares, Unipessoal Lda, på den ene side, og Europa-Kommissionen, på den anden side, bærer deres egne omkostninger i forbindelse med den formalitetsindsigelse, der gav anledning til dom af 6. juni 2013, T & L Sugars og Sidul Açúcares mod Kommissionen (T-279/11, EU:T:2013:299).

- 3) T & L Sugars og Sidul Açúcares bærer deres egne omkostninger og de omkostninger, som er afholdt af Kommissionen, og som er forbundet med realitetsbehandlingen af sagen.
- 4) Den Franske Republik og Rådet for Den Europæiske Union bærer deres egne omkostninger, herunder dem, som er forbundet med den formalitetsindsigelse, der gav anledning til dom af 6.6.2013, T & L Sugars og Sidul Açúcares mod Kommissionen (T-279/11, EU:T:2013:299).
- 5) DAI — Sociedade de Desenvolvimento Agro-Industrial, SA, RAR — Refinarias de Açúcar Reunidas, SA, SFIR — Società Fondiaria Industriale Romagnola SpA og SFIR Raffineria di Brindisi SpA samt Det Europæiske Udvalg for Sukkerfabrikanter (CEFS) bærer deres egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 232 af 6.8.2011.

Rettens dom af 29. november 2016 — T&L Sugars og Sidul Açúcares mod Kommissionen

(Sag T-103/12) ⁽¹⁾

(Ansvar uden for kontraktforhold — landbrug — sukker — ekstraordinære foranstaltninger — levering til EU-markedet — produktionsåret 2011/2012 — retsregel, der har til formål at tillægge borgerne rettigheder — tilstrækkelig kvalificeret tilsidesættelse — forordning (EF) nr. 1234/2007 — princippet om forbud mod forskelsbehandling — proportionalitet — retssikkerhed — berettiget forventning — pligt til omhu og princippet om god forvaltningsskik)

(2017/C 022/26)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøgere: T&L Sugars Ltd (London, Det Forenede Kongerige) og Sidul Açúcares, Unipessoal Lda (Santa Iria de Azóia, Portugal) (først ved advokat D. Waelbroeck og solicitor D. Slater, og derefter ved D. Waelbroeck)

Intervenienter til støtte for sagsøgerne: DAI — Sociedade de Desenvolvimento Agro Industrial, SA (Coruche, Portugal) (ved advokat M. Mendes Pereira), RAR — Refinarias de Açúcar Reunidas, SA (Porto) (ved advokat M. Mendes Pereira), Lemarco SA, (Bucarest, Rumænien), Lemarco Cristal Srl (Urziceni) og Zaharul Liesti SA (Liesti) (ved advokaterne L.I. Van de Waart og D. Gruia Dufaut), SFIR Società Fondiaria Industriale Romagnola SpA (Cesena, Italien) og SFIR Raffineria di Brindisi SpA (Cesena) (ved advokaterne P. Buccarelli og M. Todino)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (først ved P. Rossi og N. Donnelly, derefter ved P. Rossi og P. Ondrůšek, som befuldmægtigede)

Intervenient til støtte for sagsøgte: Rådet for Den Europæiske Union (ved E. Sitbon og A. Westerhof Löfflerová, som befuldmægtigede) og Comité européen des fabricants de sucre (CEFS) (Bruxelles, Belgien) (ved advokat C. Pitschas)

Sagens genstand

Søgssmål i henhold til artikel 263 TEUF med påstand om annullation af Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 1239/2011 af 30. november 2011 om en løbende licitation for produktionsåret 2011/12 for import af sukker under KN-kode 1701 til nedsat toldsats (EUT 2011, L 318, s. 4), af Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 1240/2011 af 30. november 2011 om ekstraordinære foranstaltninger med hensyn til at bringe sukker og isoglucose uden for kvoten i omsætning på EU's marked med nedsat overskudsafgift i produktionsåret 2011/12 (EUT 2011, L 318, s. 9), af Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 1281/2011 af 8. december 2011 om den minimumstold, der skal fastsættes for den første dellicitation inden for rammerne af den licitation, der blev indledt ved gennemførelsesforordning (EU) nr. 1239/2011 (EUT 2011, L 327, s. 60), af Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 1308/2011 af 14. december 2011 om fastsættelse af tildelingskoefficient, afvisning af yderligere ansøgninger og afslutning af perioden for indgivelse af ansøgninger for disponible mængder af sukker uden for kvoten, der skal sælges på EU's marked med nedsat overskudsafgift i produktionsåret 2011/12 (EUT 2011, L 332, s. 8), af Kommissionens gennemførelsesforordning (EU)

nr. 1316/2011 af 15. december 2011 om den minimumstold, der skal fastsættes for den anden dellicitation inden for rammerne af den licitation, der blev indledt ved gennemførelsesforordning (EU) nr. 1239/2011 (EUT 2011, L 334, s. 16), af Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 1384/2011 af 22. december 2011 om den minimumstold, der skal fastsættes for den tredje dellicitation inden for rammerne af den licitation, der blev indledt ved gennemførelsesforordning (EU) nr. 1239/2011 (EUT 2011, L 343, s. 33), af Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 27/2012 af 12. januar 2012 om den minimumstold for sukker, der skal fastsættes for den fjerde dellicitation inden for rammerne af den licitation, der blev indledt ved gennemførelsesforordning (EU) nr. 1239/2011 (EUT 2012, L 9, s. 12), og af Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 57/2012 af 23. januar 2012 om suspension af den licitationsprocedure, der blev indledt ved gennemførelsesforordning (EU) nr. 1239/2011 (EUT 2012, L 19, s. 12), samt en påstand i henhold til artikel 268 TEUF om erstatning for det tab, som sagsøgerne angiveligt har lidt som følge af vedtagelsen af disse retsakter og Kommissionens afvisning af at træffe de nødvendige foranstaltninger for at genoprette forsyningen af råørsukker.

Konklusion

- 1) Europa-Kommissionen frifindes.
- 2) T & L Sugars Ltd og Sidul Açúcares, Unipessoal Lda bærer deres egne omkostninger og betaler de af Kommissionen afholdte omkostninger.
- 3) Rådet for Den Europæiske Union, DAI — Sociedade de Desenvolvimento Agro-Industrial, SA, RAR — Refinarias de Açúcar Reunidas, SA, Lemarco SA, Lemarco Cristal Srl, Zaharul Liesti SA, SFIR — Società Fondiaria Industriale Romagnola SpA, SFIR Raffineria di Brindisi SpA og Comité européen des fabricants de sucre (CEFS) bærer deres egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 151 af 26.5.2012.

Rettens dom af 30. november 2016 — Bank Refah Kargaran mod Rådet

(Sag T-65/14) ⁽¹⁾

(Fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik — restriktive foranstaltninger over for Iran — indefrysning af midler — sagsøgerens navn på ny opført på listen efter Rettens annullation af den oprindelige listeopførelse — retlig fejl — faktisk vildfarelse — begrundelsespligt — ret til forsvar — ret til en effektiv domstolsbeskyttelse — proportionalitet)

(2017/C 022/27)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Bank Refah Kargaran (Teheran, Iran) (ved advokat J.-M. Thouvenin)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union (ved V. Piessevaux, M. Bishop og B. Driessen, som befuldmægtigede)

Intervenient til støtte for sagsøgte: Europa-Kommissionen (ved A. Aresu og D. Gauci, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt i henhold til artikel 263 TEUF med principal påstand om annullation af Rådets afgørelse 2013/661/FUSP af 15. november 2013 om ændring af afgørelse 2010/413/FUSP om restriktive foranstaltninger over for Iran (EUT 2013, L 306, s. 18), og af Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 1154/2013 af 15. november 2013 om gennemførelse af forordning (EU) nr. 267/2012 om restriktive foranstaltninger over for Iran (EUT 2013, L 306, s. 3), for så vidt som disse retsakter vedrører sagsøgeren, subsidiært, annullation af afgørelse 2013/661 og af gennemførelsesforordning nr. 1154/2013, for så vidt som disse retsakter vedrører sagsøgeren, fra den 20. januar 2014.

Konklusion

- 1) Rådet for Den Europæiske Union frifindes.
- 2) Bank Refah Kargaran bærer sine egne omkostninger og betaler de omkostninger, der er afholdt af Rådet for Den Europæiske Union.
- 3) Europa-Kommissionen bærer sine egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 135 af 5.5.2014.

Rettens dom af 30. november 2016 — Export Development Bank of Iran mod Rådet

(Sag T-89/14) ⁽¹⁾

(Fælles udenrigs — og sikkerhedspolitik — restriktive foranstaltninger over for Iran — indefrysningen af midler — sagsøgerens navn på ny opført på listen efter Rettens annullation af den oprindelige listeopførelse — retlig fejl — faktisk vildfarelse — begrundelsespligt — ret til forsvar — ret til en effektiv domstolsbeskyttelse — proportionalitet — ligebehandling)

(2017/C 022/28)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Export Development Bank of Iran (Teheran, Iran) (ved advokat J.-M. Thouvenin)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union (ved V. Piessevaux og M. Bishop, som befuldmægtigede)

Intervenient til støtte for sagsøgte: Europa-Kommissionen (ved A. Aresu og D. Gauci, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt i henhold til artikel 263 TEUF med principal påstand om annullation af Rådets afgørelse 2013/661/FUSP af 15. november 2013 om ændring af afgørelse 2010/413/FUSP om restriktive foranstaltninger over for Iran (EUT 2013, L 306, s. 18), og af Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 1154/2013 af 15. november 2013 om gennemførelse af forordning (EU) nr. 267/2012 om restriktive foranstaltninger over for Iran (EUT 2013, L 306, s. 3), for så vidt som disse retsakter vedrører sagsøgeren, subsidiært, annullation af afgørelse 2013/661 og af gennemførelsesforordning nr. 1154/2013, for så vidt som disse retsakter vedrører sagsøgeren, fra den 20. januar 2014.

Konklusion

- 1) Rådet for Den Europæiske Union frifindes.
- 2) Export Development Bank of Iran bærer sine egne omkostninger og betaler de omkostninger, der er afholdt af Rådet for Den Europæiske Union.
- 3) Europa-Kommissionen bærer sine egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 135 af 5.5.2014.

Rettens dom af 30. november 2016 — Rotenberg mod Rådet(Sag T-720/14) ⁽¹⁾

(Fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik — restriktive foranstaltninger over for tiltag, der underminerer eller truer Ukraine — indefrysning af midler — restriktioner med hensyn til indrejse på medlemsstaternes område — fysisk person, som aktivt støtter eller gennemfører tiltag, der underminerer eller truer Ukraine — fysisk person, som drager fordel af russiske beslutningstagere, der er ansvarlige for indlemmelsen af Krim — ret til forsvar — begrundelsespligt — åbenbart urigtige skøn — ejendomsret — frihed til at oprette og drive egen virksomhed — ret til respekt for privatlivet — proportionalitet)

(2017/C 022/29)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Arkady Romanovich Rotenberg (Skt. Petersborg, Rusland) (først ved D. Pannick, QC, barrister M. Lester og solicitor M. O'Kane, derefter ved D. Pannick, M. Lester, solicitors S. Hey og H. Brunskill og barrister Z. Al-Rikabi og endelig ved D. Pannick, M. Lester og Z. Al-Rikabi)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union (ved J.-P. Hix og B. Driessen, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt i henhold til artikel 263 TEUF med påstand om delvis annullation af dels Rådets afgørelse 2014/145/FUSP af 17. marts 2014 om restriktive foranstaltninger over for tiltag, der underminerer eller truer Ukraines territoriale integritet, suverænitet og uafhængighed (EUT 2014, L 78, s. 16), som ændret ved for det første Rådets afgørelse 2014/508/FUSP af 30. juli 2014 (EUT 2014, L 226, s. 23), for det andet Rådets afgørelse (FUSP) 2015/432 af 13. marts 2015 (EUT 2015, L 70, s. 47), for det tredje Rådets afgørelse (FUSP) 2015/1524 af 14. september 2015 (EUT 2015, L 239, s. 157) og for det fjerde Rådets afgørelse (FUSP) 2016/359 af 10. marts 2016 (EUT 2016, L 67, s. 37), dels Rådets forordning (EU) nr. 269/2014 af 17. marts 2014 om restriktive foranstaltninger over for tiltag, der underminerer eller truer Ukraines territoriale integritet, suverænitet og uafhængighed (EUT 2014, L 78, s. 6), som gennemført ved for det første Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 826/2014 af 30. juli 2014 (EUT 2014, L 226, s. 16), for det andet Rådets gennemførelsesforordning (EU) 2015/427 af 13. marts 2015 (EUT 2015, L 70, s. 1), for det tredje Rådets gennemførelsesforordning (EU) 2015/1514 af 14. september 2015 (EUT 2015, L 239, s. 30) og for det fjerde Rådets gennemførelsesforordning (EU) 2016/353 af 10. marts 2016 (EUT 2016, L 67, s. 1), for så vidt som disse retsakter vedrører sagsøgeren

Konklusion

- 1) Rådets afgørelse 2014/145/FUSP af 17. marts 2014 om restriktive foranstaltninger over for tiltag, der underminerer eller truer Ukraines territoriale integritet, suverænitet og uafhængighed, som ændret ved Rådets afgørelse 2014/508/FUSP af 30. juli 2014 og Rådets forordning (EU) nr. 269/2014 af 17. marts 2014 om restriktive foranstaltninger over for tiltag, der underminerer eller truer Ukraines territoriale integritet, suverænitet og uafhængighed, som gennemført ved Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 826/2014 af 30. juli 2014, annulleres, for så vidt som de angår Arkady Romanovich Rotenberg.
- 2) I øvrigt frifindes Rådet for Den Europæiske Union.
- 3) Hver part bærer sine egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 7 af 12.1.2015.

Rettens dom af 30. november 2016 — Fiesta Hotels & Resorts mod EUIPO — Residencial Palladium (PALLADIUM PALACE IBIZA RESORT & SPA)

(Sag T-217/15) ⁽¹⁾

(EU-varemærker — ugyldighedssag — EU-figurmærket PALLADIUM PALACE IBIZA RESORT & SPA — ældre nationalt firmanavn GRAND HOTEL PALLADIUM — relativ registreringshindring — erhvervsmæssig brug af et tegn, som ikke kun har lokal betydning — artikel 8, stk. 4, og artikel 53, stk. 1, litra c), i forordning (EF) nr. 207/2009)

(2017/C 022/30)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøger: Fiesta Hotels & Resorts, SL (Ibiza, Spanien) (ved advokat J.B. Devaureix)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret (EUIPO) (ved J. Crespo Carrillo, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten: Residencial Palladium, SL (Ibiza, Spanien) (ved advokat D. Solana Giménez)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 23. februar 2015 af Andet Appelkammer ved EUIPO (sag R 2391/2013-2) vedrørende en ugyldighedssag mellem Residencial Palladium og Fiesta Hotels & Resorts.

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.
- 2) Fiesta Hotels & Resorts SL betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 205 af 22.6.2015.

Rettens dom af 29. november 2016 — ANKO mod REA

(Sag T-270/15) ⁽¹⁾

(»Voldgiftsbestemmelse — tilskudsaftale indgået inden for rammerne af det syvende rammeprogram for forskning, teknologisk udvikling og demonstration (2007-2013) — ESS-projektet — foreneligheden af suspensionen af betalinger til sagsøgeren og betingelserne for ophævelsen af den nævnte suspension af betalingerne med kontraktvilkårene — morarenter«)

(2017/C 022/31)

Processprog: græsk

Parter

Sagsøger: ANKO AE Antiprosopieon, Emporiou kai Viomichanias (Athen, Grækenland) (ved advokat V. Christianos)

Sagsøgt: Forvaltningsorganet for Forskning (ved S. Payan Lagrou og V. Canetti, som befuldmægtigede, først bistået af advokat O. Lytra, derefter af advokat A. Saratsi)

Sagens genstand

Påstand støttet på artikel 272 TEUF om at det fastslås, at den suspension af betalinger, som er blevet gennemført af REA, af restbeløbet af den finansielle støtte til sagsøgeren i forbindelse med gennemførelsen af tilskudsaftale nr. 217951 til finansiering af projektet »Emergency support system«, der blev indgået inden for rammerne af Det Europæiske Fællesskabs syvende rammeprogram for forskning, teknologisk udvikling og demonstration (2007-2013), udgør en tilsidesættelse af REA's kontraktlige forpligtelser, og at det nævnte beløb med tillæg af morarenter regnet fra stævningens forkyndelse skal betales til sagsøgeren.

Konklusion

- 1) Forvaltningsorganet for Forskning (REA) har suspenderet betalingerne til ANKO AE Antiprosopeion, Emporiou kai Viomichanias i strid med punkt II.5, stk. 3, litra d), i de almindelige betingelser i bilaget til tilskudsaf tale nr. 217951 om finansiering af projektet »Emergency support system« indgået inden for rammerne af det syvende rammeprogram for forskning, teknologisk udvikling og demonstration (2007-2013).
- 2) REA tilpligtes at betale ANKO AE Antiprosopeion, Emporiou kai Viomichanias et beløb svarende til de mellemliggende betalinger, der vedrører sidstnævntes deltagelse i projektet »Emergency support system«, og som ikke skulle have været suspenderet, inden for grænserne af restbeløbet af det disponible finansielle bidrag på tidspunktet for suspenderingen af betalingerne med tillæg af morarenter, der for hver rapportperiode begynder at løbe ved udløbet af fristen for betaling på 105 dage efter modtagelsen af de tilsvarende rapporter, til den rentesats, der er gældende den første dag i den måned, hvor fristen for betalingen udløber, således som offentliggjort i Den Europæiske Unions Tidende, serie C, forhøjet med tre og et halvt procentpoint.
- 3) REA betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 279 af 24.8.2015.

Rettens dom af 30. november 2016 — Automobile Club di Brescia mod EUIPO — Rebel Media (e-miglia)

(Sag T-458/15) ⁽¹⁾

(EU-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om registrering af EU-figurmærket e-miglia — ældre EU-ordmærker MILLE MIGLIA — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009)

(2017/C 022/32)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Automobile Club di Brescia (Brescia, Italien) (ved advokaterne F. Celluprica og F. Fischetti)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (ved L. Rampini, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO og intervenient(er) ved Retten: Rebel Media Ltd (Wilmslow, Forenede Kongerige) (ved advokaterne P. Schotthöfer og F. Steiner)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 9. juni 2015 af Femte Appelkammer ved EUIPO (sag R 1990/2014-5) vedrørende en indsigelsessag mellem Automobile Club di Brescia og Rebel Media.

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.

- 2) De af Rebel Media Ltd påstande tages ikke til følge.
- 3) Automobile Club di Brescia og Rebel Media Ltd bærer deres egne omkostninger og betaler hver halvdelen af omkostningerne afholdt af EUIPO.

⁽¹⁾ EUT C 328 af 5.10.2015.

Rettens dom af 1. december 2016 — Z mod Den Europæiske Unions Domstol

(Sag T-532/15 P) ⁽¹⁾

(Appel — personalesag — tjenestemænd — bedømmelsesrapport — Personalerettens upartiskhed — habilitetsindsigelse mod medlemmer af dommerkollegiet — ret til forsvar — ret til en effektiv domstolsbeskyttelse)

(2017/C 022/33)

Processprog: fransk

Parter

Appellant: Z (Luxembourg, Luxembourg) (ved advokat F. Rollinger)

Den anden part i appelsagen: Den Europæiske Unions Domstol (først ved A. Placco, derefter ved J. Inghelram og Á. Almendros Manzano, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Appel af dom afsagt af Retten for EU-Personalesager (Anden Afdeling) den 30. juni 2015 i sag F-64/13, Z mod Den Europæiske Unions Domstol, med påstand om ophævelse af denne dom.

Konklusion

- 1) Appellen forkastes.
- 2) Z betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 16 af 18.1.2016.

Rettens dom af 29. november 2016 — Pi-Design mod EUIPO — Société des produits Nestlé (PRESSO)

(Sag T-545/15) ⁽¹⁾

(EU-varemærker — indsigelsessag — international registrering — begæring om territorial udstrækning af beskyttelsen — ordmærket PRESSO — det ældre nationale ordmærke PRESSO — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009)

(2017/C 022/34)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Pi-Design AG (Triengen, Schweiz) (ved advokat M. Apelt)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (ved M. Fischer, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten: Société des produits Nestlé SA (Vevey, Schweiz)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 2. juli 2015 af Første Appellkammer ved EUIPO (sag R 428/2014-1) vedrørende en indsigelsessag mellem Société des produits Nestlé og Pi-Design.

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.
- 2) Pi-Design AG betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 371 af 9.11.2015.

Rettens dom af 1. december 2016 — Universidad Internacional de la Rioja mod EUIPO — Universidad de la Rioja (UNIVERSIDAD INTERNACIONAL DE LA RIOJA uniR)

(Sag T-561/15) ⁽¹⁾

(EU-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EU-figurmærket UNIVERSIDAD INTERNACIONAL DE LA RIOJA uniR — det ældre EU-ordmærke UNIRIOJA — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009)

(2017/C 022/35)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøger: Universidad Internacional de la Rioja, SA (Logroño, Spanien) (ved advokaterne C. Lema Devesa og A. Porras Fernandez-Toledano)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (ved A. Schifko, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO og intervenient(er) ved Retten: Universidad de la Rioja (Logroño, Spanien) (først ved advokaterne J. Diez-Hochleitner Rodríguez, D. Garayalde Niño og A.I. Alpera Plazas, derefter ved J. Diez-Hochleitner Rodríguez og D. Garayalde Niño)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 22. juni 2015 af Femte Appellkammer ved EUIPO (sag R 1914/2014-5) vedrørende en indsigelsessag mellem Universidad de la Rioja og Universidad Internacional de la Rioja.

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.
- 2) Universidad Internacional de la Rioja, SA betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 389 af 23.11.2015.

Rettens dom af 24. november 2016 — Azur Space Solar Power mod EUIPO (Gengivelse af hvide linjer og mursten på en sort baggrund)

(Sag T-578/15) ⁽¹⁾

(EU-varemærker — International registrering, hvor Den Europæiske Union er designeret — figurmærke, der gengiver hvide linjer og mursten på en sort baggrund — absolut registreringshindring — mangel på fornødent særpræg — artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009)

(2017/C 022/36)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Azur Space Solar Power GmbH (Heilbronn, Tyskland) (ved advokaterne J. Nicodemus og S. Stöcker)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret (EUIPO) (ved først ved E. Zaera Cuadrato, derefter ved Folliard-Monguiral, som befuldmægtigede, som befuldmægtiget)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 27. juli 2015 af Fjerde Appellkammer ved EUIPO (sag R 2780/2014-4) vedrørende international registrering, hvor Den Europæiske Union er designeret, af et figurmærke, der gengiver hvide linjer og mursten på en sort baggrund

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.
- 2) Azur Space Solar Power GmbH betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 414 af 14.12.2015.

Rettens dom af 24. november 2016 — Azur Space Solar Power mod EUIPO (Gengivelse af sorte linjer og mursten)

(Sag T-614/15) ⁽¹⁾

(EU-varemærker — International registrering, hvor Den Europæiske Union er designeret — figurmærke, der gengiver sorte linjer og mursten — absolut registreringshindring — mangel på fornødent særpræg — artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009)

(2017/C 022/37)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Azur Space Solar Power GmbH (Heilbronn, Tyskland) (ved advokaterne J. Nicodemus og S. Stöcker)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret (EUIPO) (ved A. Folliard Monguiral, som befuldmægtiget)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 2. september 2015 af Fjerde Appellkammer ved EUIPO (sag R 3233/2014-4) vedrørende en international registrering, hvor Den Europæiske Union er designeret, af et figurmærke, der gengiver sorte linjer og mursten

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.
- 2) Azur Space Solar Power GmbH betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 38 af 1.2.2016.

Retten dom af 29. november 2016 — Chic Investments mod EUIPO (eSMOKING WORLD)

(Sag T-617/15) ⁽¹⁾

(EU-varemærker — ansøgning om registrering af EU-figurmærket eSMOKING WORLD — absolutte registreringshindringer — beskrivende karakter — mangel på fornødent særpræg — artikel 7, stk. 1, litra b) og c), i forordning (EF) nr. 207/2009 — begrundelsespligt)

(2017/C 022/38)

Processprog: polsk

Parter

Sagsøger: Chic Investments sp. z o.o. (Poznań, Polen) (ved advokat K. Jarosiński)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret (EUIPO) (ved D. Walicka, som befuldmægtiget)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 25. juni 2015 af Femte Appelkammer ved EUIPO (sag R 3227/2014-5) vedrørende en ansøgning om registrering af figurtegnat eSMOKING WORLD som EU-varemærke

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.
- 2) Chic Investments sp. z o.o. betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 16 af 18.1.2016.

Retten dom af 6. december 2016 — Tuum mod EUIPO — Thun (TUUM)

(Sag T-635/15) ⁽¹⁾

(EU-varemærker — ansøgning om registrering af EU-figurmærket TUUM — det ældre nationale figurmærke THUN — relativ registreringshindring — ingen risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009)

(2017/C 022/39)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøger: Tuum Srl (San Giustino, Italien) (ved advokat B. Saguatti)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (ved L. Rampini, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten: Thun SpA (Bolzano, Italien) (ved advokaterne L. Sergi og G. Muscas)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 3. september 2015 af Første Appelkammer ved EUIPO (sag R 2624/2014-1) vedrørende en indsigelsessag mellem Thun og Tuum

Konklusion

- 1) Afgørelse truffet den 3. september 2015 af Første Appelkammer ved Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (sag R 2624/2014-1) annulleres.
- 2) Indsigelsen forkastes.
- 3) EUIPO bærer sine egne omkostninger og betaler halvdelen af de af Tuum Srl afholdte omkostninger både i forbindelse med sagen for Retten og for appelkammeret.
- 4) Thun SpA bærer sine egne omkostninger og betaler halvdelen af de af Tuum afholdte omkostninger både i forbindelse med sagen for Retten og for appelkammeret.

⁽¹⁾ EUT C 16 af 18.1.2016.

Rettens dom af 6. december 2016 — Groupe Go Sport mod EUIPO — Design Go (GO SPORT)

(Sag T-703/15) ⁽¹⁾

(EU-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EU-ordmærket GO SPORT — de ældre nationale ordmærker GO — indsigelsesafdelingens delvise afslag på registrering — den skriftlige begrundelse for klagen indgivet for sent — formaliteten vedrørende den til appelkammeret indgivne klage — artikel 60 i forordning (EF) nr. 207/2009 — regel 49, stk. 1, i forordning (EF) nr. 2868/95)

(2017/C 022/40)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Groupe Go Sport (Sassenage, Frankrig) (ved advokaterne G. Arbant og E. Henry-Mayer)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (ved D. Gája, som befuldmægtiget, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO: Design Go Ltd (London, Det Forenede Kongerige)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 22. september 2015 af Andet Appelkammer ved EUIPO (sag R 569/2015-2) vedrørende en indsigelsessag mellem Design Go og Groupe Go Sport.

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.

2) Groupe Go Sport betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 48 af 8.2.2016.

Rettens dom af 6. december 2016 — The Art Company B & S mod EUIPO — Manifatture Daddato og Laurora (SHOP ART)

(Sag T-735/15) ⁽¹⁾

(EU-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EU-figurmærket SHOP ART — det ældre EU-figurmærke art — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009)

(2017/C 022/41)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: The Art Company B & S, SA (Quel, Spanien) (ved advokaterne L. Sánchez Calderón og J. Villamor Muguerza)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret (ved S. Palmero Cabezas, som befuldmægtiget)

Anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten: Manifatture Daddato SpA (Barletta, Italien) (ved advokat D. Russo)

Anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO: Sabina Laurora (Trani, Italien)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 8. oktober 2015 af Første Appelkammer ved EUIPO (sag R 3050/2014-1) vedrørende en indsigelsessag mellem på den ene side The Art Company B & S og på den anden side Manifatture Daddato og Sabina Laurora

Konklusion

1) Afgørelse truffet den 8. oktober 2015 af Første Appelkammer ved Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret (EUIPO) (sag R 3050/2014-1) annulleres.

2) Hver part betaler sine egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 68 af 22.2.2016.

Rettens dom af 1. december 2016 — EK/servicegroup mod EUIPO (FERLI)

(Sag T-775/15) ⁽¹⁾

(EU-varemærker — ansøgning om EU-ordmærket FERLI — krav om klarhed — artikel 28, i forordning nr. 207/2009 — ret til forsvar — artikel 75, andet punktum, i forordning nr. 207/2009)

(2017/C 022/42)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: EK/servicegroup eG (Bielefeld, Tyskland) (ved advokaterne T. Müller og T.A. Müller)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret (EUIPO) (ved S. Hanne, som befuldmægtiget)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 28. oktober 2015 af Fjerde Appellkammer ved EUIPO (sag R 1233/2015-4) vedrørende en ansøgning om registrering af ordtegnet FERLI som EU-varemærke

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.
- 2) EK/servicegroup eG betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 78 af 28.2.2016.

Rettens dom af 30. november 2016 — K&K Group mod EUIPO — Pret A Manger (Europe) (Pret A Diner)

(Sag T-2/16) ⁽¹⁾

(EU-varemærker — indsigelsessag — international registrering, hvor Den Europæiske Union er designeret — figurmærket Pret A Diner — det ældre EU-figurmærke PRET A MANGER — det ældre nationale ordmærke PRET — relativ registreringshindring — reel brug af det ældre varemærke — artikel 42, stk. 2 og 3, i forordning (EF) nr. 207/2009 — utilbørlig udnyttelse af de ældre varemærkers særpræg eller renommé — artikel 8, stk. 5, i forordning nr. 207/2009)

(2017/C 022/43)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: K&K Group AG (Cham, Schweiz) (ved advokaterne N. Lützenrath, U. Rademacher, C. Fürsen og N. Bertram)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret (EUIPO) (ved J. Crespo Carrillo, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten: Pret A Manger (Europe) Ltd (London, Det Forenede Kongerige) (ved M. Edenborough, QC)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 29. oktober 2015 af Femte Appellkammer ved EUIPO (sag R 2825/2014-5) vedrørende en indsigelsessag mellem Pret A Manger (Europe) og K&K Group.

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.
- 2) K&K Group AG betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 78 af 29.2.2016.

Rettens kendelse af 1. december 2016 — STC mod Kommissionen(Sag T-355/14)⁽¹⁾

(Offentlige bygge- og anlægskontrakter — udbudsprocedure — opførelse af et gasturbineanlæg til kombineret kraft/varme/kulde-produktion og hermed forbundet vedligeholdelse — afvisning af en tilbudsgivers bud — tilbagekaldelse af den anfægtede retsakt — uforment at træffe afgørelse)

(2017/C 022/44)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøger: STC SpA (Forlì, Italien) (ved advokaterne A. Marelli og G. Delucca)

Sagsøgte: Europa-Kommissionen (først ved L. Di Paolo, F. Moro og L. Cappelletti, derefter ved L. Di Paolo og F. Moro, som befuldmægtigede)

Intervenient til støtte for sagsøgte: CPL Concordia Soc. coop. (Concordia Sulla Secchia, Italien) (ved advokat A. Penta)

Sagens genstand

Dels søgsmål anlagt i henhold til artikel 263 TEUF med påstand om annullation af for det første Kommissionens beslutning af 3. april 2014, hvorved Kommissionen afviste det bud, som sagsøgeren havde indgivet i forbindelse med udbuddet JRC IPR 2013 C04 0031 OC vedrørende opførelse af et gasturbineanlæg til kombineret kraft/varme/kulde-produktion og vedligeholdelse deraf på Det Fælles Forskningscenters (JRC) område i Ispra (Italien) (EUT 2013/S 137-237146), for det andet af den beslutning, hvorved Kommissionen tildelte kontrakten til CPL Concordia, samt alle med denne beslutning forbundne tidligere eller senere retsakter, herunder en eventuel beslutning om at godkende kontrakten og i givet fald selve kontrakten, og for det tredje af Kommissionens skrivelse af 15. april 2014, hvorved der blev givet afslag på sagsøgerens begæring om aktindsigt i udbudsdokumenterne, dels søgsmål med principal påstand om at Kommissionen pålægges at ophæve tildelingen af kontrakten og tildele sagsøgeren denne kontrakt, og subsidiært, hvis der ikke kan gives naturalrestitution for skaden, om at Kommissionen pålægges at betale sagsøgeren erstatning for den lidte skade.

Konklusion

- 1) Det er uforment at træffe afgørelse i sagen.
- 2) De af CPL Concordia Soc. coop. nedlagte påstande afvises.
- 3) Hver part bærer sine egne omkostninger i forbindelse med denne sag såvel som i forbindelse med sagen om foreløbige forholdsregler.

⁽¹⁾ EUT C 223 af 14.7.2014.

Rettens kendelse af 1. december 2016 — Europower mod Kommissionen(Sag T-383/14)⁽¹⁾

(Offentlige tjenesteydelseskontrakter — udbud — opførelse af et gasturbineanlæg til kombineret kraft/varme/kulde-produktion og hermed forbundet vedligeholdelse — afvisning af en tilbudsgivers bud — tilbagekaldelse af den anfægtede retsakt — uforment at træffe afgørelse)

(2017/C 022/45)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøger: Europower SpA (Milano, Italien) (ved advokaterne G. Cocco og L. Salomoni)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved først ved L. Cappelletti, F. Moro og L. Di Paolo, dernæst ved L. Di Paolo og F. Moro, som befuldmægtigede)

Intervenient til støtte for sagsøgte: CPL Concordia Soc. coop. (Concordia Sulla Secchia, Italien) (ved advokat A. Penta)

Sagens genstand

Dels søgsmål anlagt i henhold til artikel 263 TEUF med påstand om annullation af Kommissionens afgørelse af 3. april 2014, hvorved Kommissionen afviste sagsøgerens bud inden for rammerne af udbudsproceduren JRC IPR 2013 C04 0031 OC vedrørende opførelse af et gasturbineanlæg til kombineret kraft/varme/kulde-produktion og vedligeholdelse heraf (EUT 2013/S 137-237146) på Det Fælles Forskningscenters (JRC) område i Ispra (Italien), af Kommissionens beslutning om at tildele kontrakten til CPL Concordia, og af alle sammenhængende, tidligere eller efterfølgende afgørelser, herunder af den eventuelle beslutning om godkendelse af kontrakten og af selve kontrakten, samt af Kommissionens afgørelse om afvisning af sagsøgerens begæring om aktindsigt i udbudsdokumenterne, dels et søgsmål i henhold til artikel 268 TEUF med påstand om erstatning for det tab, sagsøgeren angiveligt har lidt.

Konklusion

- 1) Det er uforholdsmæssigt at træffe afgørelse i sagen.
- 2) CPL Concordia Soc. Coops påstand om, at begæringen om, at det er uforholdsmæssigt at træffe afgørelse i sagen, ikke skal tages til følge, afvises.
- 3) Europa-Kommissionen bærer sine egne omkostninger og betaler de af Europower SpA afholdte omkostninger, herunder også omkostningerne i forbindelse med sagen om foreløbige forholdsregler.
- 4) CPL Concordia bærer sine egne omkostninger i forbindelse med denne sag samt omkostningerne i forbindelse med sagen om foreløbige forholdsregler.

⁽¹⁾ EUT C 235 af 21.7.2014.

Rettens kendelse af 25. november 2016 — Stichting Accolade mod Kommissionen

(Sag T-598/15) ⁽¹⁾

(Statsstøtte — formodet salg af visse grunde under markedsprisen — tredjemands klage for Kommissionen — afgørelse, der fastslår, at den anfægtede foranstaltning ikke udgør støtte — proceduren for den indledende fase af undersøgelsen i henhold til artikel 108, stk. 2, TEUF, artikel 10, stk. 1, artikel 13, stk. 1, og artikel 4, stk. 2, i forordning (EF) nr. 659/1999 om en individuel og angiveligt ulovlig støtte — annullationssøgsmål anlagt af tredjemand — formaliteten — søgsmålskompetence — søgsmål anlagt for at sikre de proceduremæssige rettigheder — søgsmål, hvorved der rejses tvivl om, hvorvidt den anfægtede foranstaltning er begrundet — manglende væsentlig påvirkning af den konkurrencemæssige stilling — afvisning)

(2017/C 022/46)

Processprog: nederlandsk

Parter

Sagsøger: Stichting Accolade (Drachten, Nederlandene) (ved advokaterne H. de Boer og J. Abma)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved P.-J. Loewenthal og S. Noë, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt i henhold til artikel 263 TEUF med påstand om annullation af Kommissionens afgørelse af 30. juni 2015 C (2015) 4411 final om statsstøtte SA.34676 (2015/NN) — Nederlandene (Harlingen kommunes formodede salg af grunde under markedsprisen), hvorved Kommissionen fastslog, at salget af de nævnte grunde til Ludinga Vastgoed BV ikke udgjorde statsstøtte i henhold til artikel 107, stk. 1, TEUF.

Konklusion

- 1) Europa-Kommissionen frifindes.
- 2) Stichting Accolade betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 406 af 7.12.2015.

Rettens kendelse af 28. november 2016 — SureID mod EUIPO (SUREID)

(Sag T-128/16) ⁽¹⁾

(EU-varemærker — ansøgning om EU-ordmærket SUREID — absolut registreringshindring — mangel på fornødent særpræg — artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009 — beskrivende karakter — artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning nr. 207/2009 — søgsmål, der er åbenbart ugrundet)

(2017/C 022/47)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: SureID, Inc. (Hillsboro, Oregon, De Forenede Stater) (ved barrister B. Brandreth)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (ved A. Folliard Monguiral og S. Crabbe, som befuldmægtiget)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 18. januar 2016 af Fjerde Appellkammer ved EUIPO (sag R 1478/2015-4) vedrørende en ansøgning om registrering af ordtegnen SUREID som EU-varemærke

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.
- 2) SureID, Inc. betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 175 af 17.5.2016.

Rettens kendelse af 28. november 2016 — Italien mod Kommissionen

(Sag T-147/16) ⁽¹⁾

(Undladelse af at opfylde en dom fra Domstolen, der fastslår et traktatbrud — tvangsbøde — afgørelse om betaling af tvangsbøde — uforment at træffe afgørelse)

(2017/C 022/48)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøger: Den Italienske Republik (ved G. Palmieri, som befuldmægtiget, og avvocato dello Stato S. Fiorentino)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved B. Stromsky og D. Recchia, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål i henhold til artikel 263 TEUF med påstand om annullation af Kommissionens afgørelse C (2016) 366 final af 28. januar 2016, hvorved Kommissionen til gennemførelse af Domstolens dom af 17. november 2011, Kommissionen mod Italien (C-496/09, EU:C:2011:740), fastsatte den af Den Italienske Republik skyldige tvangsbøde for semestret fra den 18. november 2012 til den 17. maj 2013 og semestret fra den 18. maj 2013 til den 17. november 2013.

Konklusion

- 1) Det er uforment at træffe afgørelse i sagen.
- 2) Europa-Kommissionen betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 191 af 30.5.2016.

Rettens kendelse af 28. november 2016 — Matratzen Concord mod EUIPO (Ganz schön ausgeschlafen)

(Sag T-225/16) ⁽¹⁾

(EU-varemærker — ansøgning om EU-ordmærket Ganz schön ausgeschlafen — varemærke bestående af et reklameslogan — absolut registreringshindring — beskrivende karakter — artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning (EF) nr. 207/2009 — søgsmål, der er åbenbart ugrundet)

(2017/C 022/49)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Matratzen Concord GmbH (Köln, Tyskland) (ved advokat I. Selting)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (ved D. Hanf og A. Gaul, som befuldmægtiget)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 25. februar 2016 af Første Appelkammer ved EUIPO (sag R 1234/2015-1) vedrørende en ansøgning om registrering af ordtegnet Ganz schön ausgeschlafen som EU-varemærke

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.
- 2) Matratzen Concord GmbH betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 232 af 27.6.2016.

Rettens kendelse af 24. november 2016 — ED mod EUIPO

(Sag T-512/16) ⁽¹⁾

(Personalesag — midlertidigt ansat — hjemmearbejde — ansøgning om forlængelse — afslag — søgsmål — efterfølgende tildeling af invaliditet — uforment at træffe afgørelse)

(2017/C 022/50)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: ED (Barcelona, Spanien) (ved advokat S. Pappas)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (ved A. Lukošiuūtė, P. Saba og D. Botis, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Påstand om annulation, indgivet i medfør af artikel 270 TEUF, af EUIPO's afgørelse af 15. januar 2014 om afslag på sagsøgerens ansøgning af 26. september 2014 om i det væsentlige at få tilladelse til at fortsætte med hjemmearbejde fra Barcelona (Spanien) indtil hendes helbredstilstand blev forbedret.

Konklusion

- 1) Det er uforment at træffe afgørelse i sagen.
- 2) ED bærer en tredjedel af sine egne omkostninger.
- 3) Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) bærer sine egne omkostninger og betaler to tredjedele af sagsøgerens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 184 af 16.6.2014 (sag oprindeligt registreret ved Retten i Personalerettens for Den Europæiske Union under nummeret F-35/14 og overført til Retten for Den Europæiske Union om 1.9.2016).

Retten kendelse af 24. november 2016 — ED mod EUIPO**(Sag T-520/16)** ⁽¹⁾**(Personalesag — midlertidigt ansat — telearbejde — ansøgning om forlængelse — afslag — søgsmål — efterfølgende tildeling af invaliditet — uforment at træffe afgørelse)**

(2017/C 022/51)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: ED (Barcelona, Spanien) (ved advokat S. Pappas)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (ved A. Lukošiuūtė, som befuldmægtiget)

Sagens genstand

Påstand om annulation, indgivet i henhold til artikel 270 TEUF, af EUIPO's afgørelse af 15. januar 2014 om afslag på sagsøgerens ansøgning af 26. september 2013 om i det væsentlige at få tilladelse til at fortsætte sit telearbejde fra Barcelona (Spanien), indtil hans helbredstilstand forbedres, og af afgørelsen truffet af formanden for EUIPO den 3. juni 2014 om afslag på hans klage af 7. februar 2014.

Konklusion

- 1) Det er uforment at træffe afgørelse i sagen.
- 2) ED bærer en tredjedel af sine egne omkostninger.
- 3) Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) bærer sine egne omkostninger samt to tredjedele af de af ED afholdte omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 7 af 12.1.2015 (sag oprindeligt registreret ved Retten for EU-Personalesager under sagsnummer F-93/14 og overført til Den Europæiske Unions Ret den 1.9.2016).

Sag anlagt den 28. september 2016 — Enrico Colombo og Giacomo Corinti mod Kommissionen**(Sag T-690/16)**

(2017/C 022/52)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøgere: Enrico Colombo SpA (Sesto Calende, Italien) og Giacomo Corinti (Ispra, Italien) (ved advokaterne R. Colombo og G. Turri)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgernes påstande

- Afgørelsen om tildeling med ukendte forhold og indhold, som blev forkyndt den 20. juli 2016, Ref. Ares (2016) 371182, hvorved Europa-Kommissionen, JRC — Forvaltning af anlægget i Ispra, for udbudsproceduren JRC/IPR/2016/C.4/0002/OC vedrørende en rammaftale for bygge- og anlægsarbejder med konstruktion og vedligeholdelse af understøtninger til rørledninger og systemer til opvarmning/afkøling ved Det Fælles Forskningscenter i Ispra, gav tilslag til koncessionshaverens bud.
- Noten af 20. juli 2016 Ref. Ares (2016) 371182, hvorved Europa-Kommissionen, JRC — Direktoratet for institutterne i Ispra meddelte resultatet af udbuddet, annulleres.
- Mødereferaterne af 13. maj 2016 og 28. juni 2016 annulleres.
- Principalt indrømmes sagsøgerne erstatning for det konkret lidte tab — også ved at kontrakten med ukendt indhold og forhold, der blev indgået den 19. august 2016 mellem Kommissionen og koncessionshaveren, erklæres ugyldig, annulleres eller erklæres uvirksom, hvorefter sagsøgeren indtræder i kontrakten.
- Subsidiært indrømmes skadeserstatning til en værdi svarende til 500 000,00 EUR eller til et højere eller lavere beløb, som Retten måtte finde passende, med tillæg af renter og en monetær tilpasning af det skyldige saldobeløb.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgerne med henblik på anfægtelsen gjort gældende, at der er sket en tilsidesættelse af artikel 105 og 107 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 af 25. oktober 2012 om de finansielle regler vedrørende Unionens almindelige budget og om ophævelse af Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 (EUT 2012, L 298, s. 1), en tilsidesættelse af *lex specialis* vedrørende det pågældende udbud, en tilsidesættelse af princippet om lige betingelser og princippet om en retfærdig rettergang, samt at der i nærværende sag er foretaget magtfordrejning.

Det gøres i denne forbindelse gældende, at koncessionshaverens bud burde være blevet udelukket, eftersom det ikke opfylder kravene om den juridiske og tekniske kapacitet fastsat i *lex specialis*.

Sag anlagt den 22. oktober 2016 — QH mod Parlamentet

(Sag T-748/16)

(2017/C 022/53)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: QH (Woluwé-Saint-Pierre, Belgien) (ved advokaterne N. Lhoëst og S. Michiels)

Sagsøgt: Europa-Parlamentet

Sagsøgerens påstande

- Annullation af afgørelsen af 26. januar 2016 om afslag på sagsøgerens ansøgning om bistand og følgelig annullation af afgørelsen af 12. juli 2016 om afslag på hans klage og påstand om, at sagsøgeren tildeles en erstatning for det tab, han angiveligt har lidt.
- Europa-Parlamentet tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført fem anbringender.

1. Første anbringende er, at der foreligger en interessekonflikt, at retten til forsvar, kontradiktionsprincippet og princippet om ligestilling af parterne er tilsidesat og at artikel 41, stk. 2, og artikel 42 i Den europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder er tilsidesat.
2. Andet anbringende er, at der er anlagt et åbenbart urigtigt skøn ved udpegningen af undersøgeren, at denne ikke er uafhængig og upartisk og at denne har tilsidesat sit mandat.
3. Tredje anbringende er, at pligten til at begrunde en afgørelse om afslutning af en administrativ undersøgelse er tilsidesat.
4. Fjerde anbringende er, at retten til god forvaltning og omsorgspligten er tilsidesat.
5. Femte anbringende er, at der er anlagt et åbenbart urigtigt skøn ved bedømmelsen af begrundelsen for psykisk chikane.

Sag anlagt den 9. november 2016 — Government of Gibraltar mod Europa-Kommissionen**(Sag T-783/16)**

(2017/C 022/54)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Government of Gibraltar (Gibraltar) (ved M. Llamas, QC, solicitor J. Temple Lang og advokaterne F. -C. Laprévote og C. Froitzheim)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Kommissionens afgørelse af 1. oktober 2014 vedrørende statsstøtte SA.34914(C/2013) (ex 2013/NN) — Gibraltars selskabsskatteordning annulleres
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat tre anbringender.

1. Første anbringende om, at den anfægtede afgørelse, idet det heri fastslås, at skatteafgørelserne kunne udgøre ny støtte, er behæftet med faktiske og retlige fejl og er støttet på en utilstrækkelig begrundelse.
 - Til støtte for dette anbringende har sagsøgerne anført følgende: for det første har Kommissionen begået en retlig fejl, idet den ikke fra starten konkluderede, at denne skatteafgørelsespraksis eller disse individuelle skatteafgørelser, såfremt de måtte udgøre statsstøtte, udgør eksisterende støtte, for det andet har Kommissionen begået en retlig fejl ved at anføre, at skatteafgørelsernes retsgrundlag er afsnit 42 i indkomstskatteloven af 2010, og for det tredje er afgørelsen behæftet med en begrundelsesmangel, idet det anføres, at denne skatteafgørelsespraksis udgør en ny støtte, hvilket udsagn modsiges af påstanden om, at denne afgørelsespraksis skaber en »de facto ordning«.
2. Andet anbringende om, at den anfægtede afgørelse er behæftet med faktiske og retlige fejl og er støttet på en utilstrækkelig begrundelse.

- Til støtte for dette anbringende har sagsøgeren anført følgende: for det første er det åbenlyst, at de nødvendige forhold for at begrunde en udvidelse af den indledte statsstøtteundersøgelse ikke foreligger i denne sag, for det andet har Kommissionen foretaget et åbenbart urigtigt skøn og en faktisk fejl ved at fastslå, at skatteafgørelserne giver en fordel, for det tredje har Kommissionen foretaget et åbenbart urigtigt skøn og en faktisk fejl ved at fastslå, at skatteafgørelserne er selektive, for det fjerde har Kommissionen foretaget et åbenbart urigtigt skøn og en faktisk fejl ved at fastslå, at skatteafgørelserne kan fordreje konkurrencevilkårene og/eller påvirke handelen i fællesmarkedet, og for det femte savner den anfægtede afgørelse en begrundelse.
3. Tredje anbringende om, at den anfægtede afgørelse er behæftet med en retlig fejl, idet den afviger fra Kommissionens oprindelige undersøgelse og kunstigt »udvider« proceduren i indkomstskattelovgivningen til skatteafgørelser.

Sag anlagt den 11. november 2016 — QD mod EUIPO

(Sag T-787/16)

(2017/C 022/55)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: QD (Alicante, Spanien) (ved advokat H. Tettenborn)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Sagsøgerens påstande

- Annullation af EUIPO's afgørelse af 4. marts 2016 om ikke at vedtage en endelig afgørelse vedrørende sagsøgerens ansøgning af 19. januar 2016 om en ny forlængelse af hendes kontrakt indgået i henhold til ansættelsesvilkårenes artikel 2, litra f), og om at udsætte en endelig afgørelse om sagsøgerens ansøgning af 19. januar 2016 om en ny forlængelse af hendes kontrakt indgået i henhold til ansættelsesvilkårenes artikel 2, litra f), til en »speciel procedure« i fremtiden, og
- EUIPO tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremført fire anbringender.

1. Første anbringende er, at EUIPO har tilsidesat de relevante bestemmelser i vedtægten og ansættelsesvilkårene, navnlig vedtægtens artikel 90, stk. 1 (sammenholdt med ansættelsesvilkårenes artikel 46), bilag III til vedtægten, ansættelsesvilkårenes artikel 2, 8 og 53 og vedtægtens artikel 110.
 2. Andet anbringende er, at EUIPO har tilsidesat sin tillidsforpligtelse.
 3. Tredje anbringende er, at EUIPO har tilsidesat princippet om god forvaltning, jf. artikel 41, stk. 1-3, i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder.
 4. Fjerde anbringende er, at EUIPO har begået magtmisbrug.
-

Sag anlagt den 14. november 2016 — N & C Franchise mod EUIPO — Eschenbach Optik (ojo sunglasses)

(Sag T-792/16)

(2017/C 022/56)

Stævningen er affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: N & C Franchise Ltd (Nicosia, Cypern) (ved advokaterne C. Chrysanthis, P.-V. Chardalia og A. Vasilogamvrou)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Eschenbach Optik GmbH (Nürnberg, Tyskland)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Ansøger af det omtvistede varemærke: N & C Franchise Ltd

Det omtvistede varemærke: EU-figurmærke, der indeholder ordbestanddelene »ojo sunglasses« — EU-varemærkeregistret nr. 13 224 761

Sagen for EUIPO: Indsigelsessag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 9. september 2016 af Femte Appelkammer ved EUIPO (sag R 32/2016-5)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- EUIPO tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Anbringende

- Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning nr. 207/2009.

Sag anlagt den 11. november 2016 — Şölen Çikolata Gıda Sanayi ve Ticaret mod EUIPO — Zaharieva (Æsker)

(Sag T-793/16)

(2017/C 022/57)

Stævningen er affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: Şölen Çikolata Gıda Sanayi ve Ticaret AŞ (Şehitkamil Gaziantep, Tyrkiet) (ved advokat T. Tsenova)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Elka Zaharieva (Plovdiv, Bulgarien)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Indehaver af det omtvistede design: Elka Zaharieva

Det omtvistede design: EF-design »Boxes« — EF-design nr. 002 343 244-0002

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 12. september 2016 af Tredje Appellkammer ved EUIPO (sag R 1143/2015-3)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- EF-design nr. 002343244-0002 »Bobo Cornet« erklæres ugyldigt.
- EUIPO og Elka Zaharieva tilpligtes at betale omkostningerne afholdt af Solen i forbindelse med sagens behandling for Retten og i forbindelse med den administrative sagsbehandling, herunder særligt behandlingen af ugyldigheds- og klagesagen ved EUIPO.

Anbringender

- Tilsidesættelse af artikel 25, stk. 1, litra e), i forordning nr. 6/2002
- Tilsidesættelse af artikel 25, stk. 1, litra f), i forordning nr. 6/2002
- Tilsidesættelse af artikel 62 og 63, stk. 1, i forordning nr. 6/2002.

**Sag anlagt den 11. november 2016 — Şölen Çikolata Gıda Sanayi ve Ticaret mod EUIPO — Zaharieva
(Emballage til isvafler)**

(Sag T-794/16)

(2017/C 022/58)

Stævningen er affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: Şölen Çikolata Gıda Sanayi ve Ticaret AŞ (Şehitkamil Gaziantep, Turkiet) (ved advokat T. Tsenova)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appellkammeret: Elka Zaharieva (Plovdiv, Bulgarien)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Indehaver af det omtvistede design: Elka Zaharieva

Det omtvistede design: EF-design »Emballage til isvafler« — EF-design nr. 002 343 244-0001

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 12. september 2016 af Tredje Appellkammer ved EUIPO (sag R 1144/2015-3)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- EF-design nr. 002343244-0001 »Bobo Cornet« erklæres ugyldigt.
- EUIPO og Elka Zaharieva tilpligtes at betale de af Şölen afholdte omkostninger i forbindelse med sagens behandling for Retten og den administrative sagsbehandling, herunder særligt ugyldigheds- og klagesagen for EUIPO.

Anbringender

- Tilsidesættelse af artikel 25, stk. 1, litra e), i forordning nr. 6/2002
- Tilsidesættelse af artikel 25, stk. 1, litra f), i forordning nr. 6/2002
- Tilsidesættelse af artikel 62, i forordning nr. 6/2002
- Tilsidesættelse af artikel 63, stk. 1, i forordning nr. 6/2002.

Sag anlagt den 16. november 2016 — Xiaomi mod EUIPO — Dudingen Develops (MI)**(Sag T-799/16)**

(2017/C 022/59)

*Stævningen eraffattet på engelsk***Parter***Sagsøger:* Xiaomi, Inc. (Beijing, China) (ved advokaterne T. Raab og C. Tenkhoff)*Sagsøgt:* Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)*Den anden part i sagen for appelkammeret:* Dudingen Develops, SL (Numancia de la Sagra, Spanien)**Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO***Ansøger:* Xiaomi, Inc.*Det omtvistede varemærke:* EU-figurmærke »MI« — registreringsansøgning nr. 13 498 423*Sagen for EUIPO:* Indsigelsessag*Den anfægtede afgørelse:* Afgørelse truffet den 5. september 2016 af Fjerde Appelkammer ved EUIPO (sag R 337/2016-4)**Påstande**

- Den anfægtede afgørelse annulleres delvist, nemlig for så vidt som den fastslår, at der ikke er forvekslingsrisiko vedrørende:
 - »elektrisk tråd; kapper til elektriske ledninger; kabelkapper [rør]; elforlængerledninger; emaljerede elektriske metaltråde; anordninger til lokalisering af kabler; elektriske adapterkabler; isolerede elektriske kabler; modstandswirer; termoelementwirer; metalliske kabler [elektriske]; konnektorer til kabler; målekabler; tilslutningskabler; kanaler til elektriske ledninger; kabelspejsninger til elektriske kabler; monteringsophæng [elektriske]; rør til elektriske kabler; elektriske kabelkanaler; elektriske kabelbokse; elektriske grænsefladekabler; kabelforbindelser til elektriske ledninger; forbindelsesklemmer [elektriske]; varmebestandige elektriske ledninger; forbindelsesblokke [elektriske kabler]; hjelme til sportsbrug; mærker til identificering af elektriske kabler; forbindelser til elektriske kabler; afmærkninger til elektriske ledninger; mineraliserede elektriske kabler; hanstik til elektriske kabler; bøjelige kapper til elektriske ledninger; materialer til elektriske hovedledninger [wirer, kabler]; forbindelsesmuffer til elektriske ledninger; samledåser til elektriske ledninger; samledåser til kabelsamlinger; apparater, instrumenter og kabler til elektricitet; adaptere til elektrisk strøm; adapterstik; adaptere til elektriske tilslutninger; adaptere der forbinder telefoner med høreapparater; rejseadaptere til elstik« i klasse 9 og

- »rygsække; små rygsække; tasker til klatrere« i klasse 18.
- EUIPO og den anden part i sagen for appelkammeret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Anbringende

- Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning nr. 207/2009.

Sag anlagt den 16. november 2016 — Mayekawa Europe mod Kommissionen

(Sag T-800/16)

(2017/C 022/60)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Mayekawa Europe (Zaventem, Nederlandene) (ved advokaterne H. Gilliams og J. Bocken)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Kommissionens afgørelse af 11. januar 2016 om skattefritagelse for overskydende fortjeneste, statsstøtteordning SA.37667 (2015/C) (ex 2015/NN) iværksat af Kongeriget Belgien, ⁽¹⁾ annulleres.
- Subsidiært annulleres afgørelsens artikel 2-4.
- Afgørelsens artikel 2-4 annulleres under alle omstændigheder, for så vidt som disse artikler (a) kræver tilbagesøgning fra andre enheder end de, der har modtaget en bindende »forhåndsafgørelse om skattefritagelse for overskydende fortjeneste« som defineret i afgørelsen, og (b) kræver tilbagesøgning af et beløb svarende til støttemodtagerens skattebesparelse, uden at Belgien gives mulighed for at tage faktiske opjusteringer foretaget af andre skattemyndigheder i betragtning.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat fire anbringender.

1. Første anbringende om et åbenbart urigtigt skøn, overskridelse af beføjelser og undladelse af at give en fyldestgørende begrundelse, for så vidt som det i den anfægtede afgørelse gøres gældende, at der foreligger en støtteordning.
2. Andet anbringende om en tilsidesættelse af artikel 107 TEUF og begrundelsespligten og et åbenbart urigtigt skøn, for så vidt som den anfægtede afgørelse kvalificerer den anfægtede ordning som en indrømmelse af en selektiv fordel.
3. Tredje anbringende om en tilsidesættelse af artikel 107 TEUF og et åbenbart urigtigt skøn, for så vidt som det i den anfægtede afgørelse hævdes, at den angivelige støtteordning udgør en fordel.

4. Fjerde anbringende om en tilsidesættelse af artikel 107 TEUF, af den berettigede forventning og af proportionalitetsprincippet, et åbenbart urigtigt skøn, overskridelse af beføjelser og undladelse af at give en fyldestgørende begrundelse, for så vidt som den anfægtede afgørelse pålægger Belgien at tilbagesøge støtten.

(¹) Kommissionens afgørelse (EU) 2016/1699 af 11.1.2016 om skattefritagelse for overskydende fortjeneste, statsstøtteordning SA.37667 (2015/C) (ex 2015/NN) iværksat af Kongeriget Belgien (meddelt under nummer C(2015)9837) (EUT L 260, 2016, s. 61).

Sag anlagt den 8. november 2016 — Endoceutics mod EUIPO — Merck (FEMIBION)

(Sag T-802/16)

(2017/C 022/61)

Stævningen affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: Endoceutics, Inc. (Quebec, Canada) (ved advokat M. Wahlin)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Merck KGaA (Darmstadt, Tyskland)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Indehaver af det omtvistede varemærke: Merck KGaA

Det omtvistede varemærke: EU-ordmærket »FEMIBION« — EU-varemærke nr. 898 924

Sagen for EUIPO: Ugyldighedssag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 14. juli 2016 af Første Appelkammer ved EUIPO (sag R 1608/2015-1)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres delvist og EU-varemærket erklæres fortabt for »farmaceutiske præparater til understøttelse af immunsystemet, til menopause, til menstruation, til behandling og håndtering af graviditet, til stressforebyggelse, -behandling og -håndtering, til forebyggelse, behandling og håndtering af uafbalanceret eller mangelfuld ernæring på grund af stress.
- Indehaveren af EU-varemærket tilpligtes at betale sagsøgerens omkostninger i forbindelse med sagen for Retten og for EUIPO.

Anbringende

- Tilsidesættelse af artikel 51, stk. 1, litra a), i forordning nr. 207/2009.
-

Sag anlagt den 15. november 2016 — Glaxo Group mod EUIPO — Celon Pharma (SALMEX)**(Sag T-803/16)**

(2017/C 022/62)

*Stævningen affattet på engelsk***Parter**

Sagsøger: Glaxo Group Ltd (Brentford, Det Forenede Kongerige) (ved barristers S. Baran og S. Wickenden, og solicitors R. Jacob og E. Morris)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Celon Pharma S.A. (Łomianki, Polen)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Indehaver af det omtvistede varemærke: Celon Pharma S.A.

Det omtvistede varemærke: Et EU-figurmærke i farverne lysebrun/kaffe og hvid, der indeholder ordbestandsdelen »SALMEX« — EU-varemærke nr. 9 849 191

Sagen for EUIPO: Ugyldighedssag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 31. august 2016 af Fjerde Appelkammer ved EUIPO (sag R 2108/2015-4)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- EUIPO og den anden part tilpligtes at bære deres egne omkostninger og at betale sagsøgerens omkostninger i forbindelse med alle stadier af indsigelses- og klagesagen, herunder omkostningerne i forbindelse med sagen for Retten.

Anbringende

- Appelkammeret har retligt fejlagtigt truffet en afgørelse i strid med artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning nr. 207/2009, idet det for det første ukorrekt fandt, at sagsøgerens reelle brug af det franske varemærke ikke udgjorde en acceptabel form for brug i henhold til artikel 15, stk. 1, litra a), i forordning nr. 207/2009, og for det andet ukorrekt fandt, at sagsøgerens reelle brug af det franske varemærke ikke udgjorde brug af det franske varemærke i forbindelse med varerne »inhalationsapparater«.

Sag anlagt den 16. september 2016 — LG Electronics mod EUIPO (Dual Edge)**(Sag T-804/16)**

(2017/C 022/63)

*Processprog: engelsk***Parter**

Sagsøger: LG Electronics, Inc. (Seoul, Republikken Korea) (ved advokat M. Graf)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Det omtvistede varemærke: EU-ordmærket »Dual Edge« — registreringsansøgning nr. 14 463 178

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 2. september 2016 af Andet Appellkammer ved EUIPO (sag R 832/2016-2)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- EUIPO tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Anbringende

- Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra b) og c), i forordning nr. 207/2009.

Sag anlagt den 16. november 2016 — IPPT PAN mod Kommissionen og REA

(Sag T-805/16)

(2017/C 022/64)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Instytut Podstawowych Problemów Techniki Polskiej Akademii Nauk (IPPT PAN) (Warszawa, Polen) (ved advokat M. Le Berre)

Sagsøgte: Europa-Kommissionen og Forvaltningsorganet for Forskning (REA)

Sagsøgerens påstande

- Den anfægtede beslutning annulleres.
- Det fastslås, at Kommissionen begik en fejl, da den udstedte debetnota nr. 3241514040 (som nedsat ved kreditnota nr. 3233160082), og at sagsøgeren ikke skal tilbagebetale det tilsvarende beløb på 67 984,13 EUR.
- Det fastslås, at Kommissionen og REA ifølge projektet SMART-NEST skal betale sagsøgeren et beløb på 69 623,94 EUR med tillæg af renter fra datoen for afgørelsen.
- Det fastslås, at sagsøgerens ikke skal betale Kommissionen konventionalbod i forbindelse med projekterne KMM-NOE og BOOSTING BALTIC.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for annulationssøgsmålet i henhold til artikel 263 TEUF har sagsøgeren anført syv anbringender.

1. Første anbringende om tilsidesættelse af artikel 47 og 43 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder om adgang til domstolsprøvelse og adgang til Ombudsmanden.
2. Andet anbringende om misligholdelse af kontrakterne vedrørende projekterne KMM-NOE, BOOSTING BALTIC og SMART-NEST og tilsidesættelse af gældende belgisk ret.
3. Tredje anbringende om tilsidesættelse af finansforordningen og af Kommissionens delegerede finansforordning.

4. Fjerde anbringende om tilsidesættelse af princippet om beskyttelse af den berettigede forventning.
5. Femte anbringende om tilsidesættelse af princippet om forbud mod forskelsbehandling.
6. Sjette anbringende om tilsidesættelse af væsentlige formforskrifter.
7. Syvende anbringende om magtmisbrug begået af Kommissionen.

Sagsøgeren har til støtte for søgsmålet om aftaleretlige retsmidler i henhold til artikel 272 TEUF gjort seks anbringender gældende.

1. Første anbringende om, at sagsøgeren har opfyldt sin pligt i henhold til artikel II.19.1 i kontrakterne om projekterne KMM-NOE og BOOSTING BALTIC.
2. Andet anbringende om, at Kommissionen ikke har fremført beviser til støtte for sin påstand.
3. Tredje anbringende om, at Kommissionen ikke på gyldig måde har ført bevis for sin påstand.
4. Fjerde anbringende om, at Kommissionen ikke har gjort sine kontraktmæssige rettigheder gældende i god tro.
5. Femte anbringende om, at de i henhold til artikel II.30 krævede konventionalboder er uforholdsmæssigt store og bør nedsættes i henhold til artikel 1231 i den belgiske code civil.
6. Sjette anbringende om, at betalingen til sagsøgeren i forbindelse med projektet SMART-NEST er forfalden, såvel som den resterende del af tilbagebetalingen af sagsøgerens bidrag til Garantifonden.

Sag anlagt den 17. november 2016 — MIP Metro mod EUIPO — Afnor (N & NF TRADING)

(Sag T-807/16)

(2017/C 022/65)

Stævningen er affattet på tysk

Parter

Sagsøger: MIP Metro Group Intellectual Property GmbH & Co. KG (Düsseldorf, Tyskland) (ved advokaterne J.-C. Plate og R. Kaase)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Association française de normalisation (Afnor) (La Plaine Saint-Denis, Frankrig)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Indehaver af det omtvistede varemærke: MIP Metro Group Intellectual Property GmbH & Co. KG

Det omtvistede varemærke: International registrering, hvor Den Europæiske Union er designeret, af varemærket »N & NF TRADING« — International registrering, hvor Den Europæiske Union er designeret, nr. 1 086 884

Sagen for EUIPO: Indsigelsessag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 14. juli 2016 af Første Appellkammer ved EUIPO (sag R 1109/2015-1)

Påstande

— Den anfægtede afgørelse annulleres.

— EUIPO tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Anbringende

— Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning nr. 207/2009.

Sag anlagt den 21. november 2016 — Barmenia Krankenversicherung mod EUIPO (Mediline)

(Sag T-810/16)

(2017/C 022/66)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Barmenia Krankenversicherung a.G. (Wuppertal, Tyskland) (ved advokat M. Graf)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Det omtvistede varemærke: EU-ordmærket »Mediline« — registreringsansøgning nr. 14 655 385

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 8. september 2016 af Første Appelkammer ved EUIPO (sag R 2437/2015-1)

Påstande

— Den anfægtede afgørelse annulleres.

— EUIPO tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Anbringender

— Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning nr. 207/2009

— Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning nr. 207/2009.

Sag anlagt den 21. november 2016 — Vans mod EUIPO — Deichmann (V)

(Sag T-817/16)

(2017/C 022/67)

Stævningen affattet på tysk

Parter

Sagsøger: Vans, Inc. (Wilmington, Delaware, De Forenede Stater) (ved advokat M. Hirsch)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Deichmann SE (Essen, Tyskland)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Ansøger om det omtvistede varemærke: Vans, Inc.

Det omtvistede varemærke: Et EU-figurmærke (gengivelse af et »V«) — registreringsansøgning nr. 10 263 978

Sagen for EUIPO: Indsigelsessag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 19. september 2016 af Fjerde Appelkammer ved EUIPO (sag R 2030/2015-4)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse ændres således, at indsigelsen forkastes i sin helhed.
- Subsidiært ændres den anfægtede afgørelse således, at indsigelsen også forkastes i for varerne »varer af læder og læderimitationer; kuffert og rejsetasker; paraplyer; parasoller og spadserestokke; tegnebøger; tasker og poser; rygsække; bæltetasker; dokumentmapper; (skole)tasker; (skole)tasker til sportsbrug; strandtasker; nøgleringe; hof-tetasker; kortholdere« i klasse 18 og »beklædningsgenstande, fodtøj og hovedbeklædning; bæltter; handsker« i klasse 25.
- Mere subsidiært, den anfægtede afgørelse annulleres.
- EUIPO tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Anbringender

- Tilsidesættelse af regel 19, stk. 2 og 3, og regel 20, stk. 1, i forordning nr. 2868/95
- Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning nr. 207/2009
- Tilsidesættelse af artikel 60, stk. 1, første punktum, artikel 63, stk. 2 og artikel 75, stk. 1, første punktum, i forordning nr. 207/2009, af princippet om forbud mod reformatio in peius samt af retten til at blive hørt.

Sag anlagt den 21. november 2016 — Kik Textilien und Non-Food mod EUIPO — FF Group Romania (_kix)

(Sag T-822/16)

(2017/C 022/68)

Stævningen er affattet på tysk

Parter

Sagsøger: Kik Textilien und Non-Food GmbH (Bönen, Tyskland) (ved advokaterne S. Körber og L. Pechan)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: FF Group Romania SRL (Bukarest, Rumænien)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Indehaver af det omtvistede varemærke: FF Group Romania SRL

Det omtvistede varemærke: EU-figurmærke, der indeholder ordbestanddelen »_kix« — EU-varemærkeregistriering nr. 12 517 901

Sagen for EUIPO: Indsigelsessag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 6. september 2016 af Fjerde Appelkammer ved EUIPO (sag R 2323/2015-4)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- EUIPO og i påkommende tilfælde FF Group Romania SRL tilpligtes at betale sagens omkostninger, herunder de omkostninger, der er afholdt i forbindelse med sagens behandling for appelkammeret.

Anbringender

- Tilsidesættelse af artikel 75, stk. 1, i forordning nr. 207/2009
- Tilsidesættelse af artikel 42, stk. 2 og 3, sammenholdt med artikel 15 i forordning nr. 207/2009.

Sag anlagt den 21. november 2016 — Kiosked Oy mod EUIPO — VRT, NV van Publiek Recht (k)**(Sag T-824/16)**

(2017/C 022/69)

*Stævningen er affattet på engelsk***Parter***Sagsøger:* Kiosked Oy Ab (Espoo, Finland) (ved advokat L. Laaksonen)*Sagsøgt:* Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)*Den anden part i sagen for appelkammeret:* VRT, NV van Publiek Recht (Bruxelles, Belgien)**Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO***Indehaver af det omtvistede varemærke:* Kiosked Oy Ab*Det omtvistede varemærke:* International registrering, hvor Den Europæiske Union er designeret, af figurmærket i sort og hvid, der indeholder ordbestanddelen »K« — International registrering, hvor Den Europæiske Union er designeret, nr. 1 112 969*Sagen for EUIPO:* Indsigelsessag*Den anfægtede afgørelse:* Afgørelse truffet den 19. september 2016 af Fjerde Appelkammer ved EUIPO (sag R 279/2016-4)**Påstande**

- Den anfægtede afgørelse truffet den 19. september 2016 af Fjerde Appelkammer ved Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (sag R 279/2016-4), hvorved den af VRT, NV van Publiek Recht rejste indsigelse blev taget til følge og der meddeltes afslag på registrering af international registrering, hvor Den Europæiske Union er designeret, nr. W01112969 K (fig.) (herefter »K LOGO« for følgende tjenesteydelser i klasse 35 »reklamevirksomhed, forretningsledelse, forretningsadministration, kontoropgaver« og klasse 42 »design og udvikling af computerprogrammer«, annulleres og K LOGO tillades fremmet til registrering for ovennævnte tjenesteydelser.
- Indsigeren tilpligtes at betale alle klagerens omkostninger i forbindelse med indsigelsessagen, herunder omkostninger forbundet med juridisk repræsentation, i henhold til den omkostningsspecifikation, der vil blive fremlagt af klageren inden for den i EU-varemærkeforordningens artikel 85 anførte frist, eller — i fald en sådan specifikation ikke fremlægges — i henhold til den relevante lovgivning.

Anbringende

— Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning nr. 207/2009.

Sag anlagt den 24. november 2016 — Republikken Cypern mod EUIPO — POCF (Pallas Halloumi)**(Sag T-825/16)**

(2017/C 022/70)

*Stævningen er affattet på engelsk***Parter**

Sagsøger: Republikken Cypern (ved S. Malunicz, QC og Solicitor V. Marsland)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Pancyprian Organisation of Cattle Farmers (POCF) (Latsia, Cypern)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Ansøger af det omtvistede varemærke: Pancyprian Organisation of Cattle Farmers

Det omtvistede varemærke: EU-figurmærke, der indeholder ordbestanddelene »Pallas Halloumi« — registreringsansøgning nr. 11 180 536

Sagen for EUIPO: Indsigelsessag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 22. september 2016 af Fjerde Appelkammer ved EUIPO (sag R 2065/2014-4)

Påstande

— Den anfægtede afgørelse annulleres.

— EUIPO og Pancyprian Organisation of Cattle Farmers tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Anbringende

— Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning nr. 207/2009.

Sag anlagt den 28. november 2016 — Casasnovas Bernad mod Kommissionen**(Sag T-826/16)**

(2017/C 022/71)

*Processprog: fransk***Parter**

Sagsøger: Luis Javier Casasnovas Bernad (Saint-Domingue, Den Dominikanske Republik) (ved advokaterne S. Orlandi og T. Martin)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Afgørelsen af 27. september 2016, hvorved sagsøgerens kontrakt blev opsagt, annulleres.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført fire anbringender.

1. Første anbringende er, at artikel 3, stk. 3, i Kommissionens afgørelse af 2. marts 2011 ikke finder anvendelse.
2. Andet anbringende er, at der er sket tilsidesættelse af artikel 85 i ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte i Den Europæiske Union, for så vidt som ansættelsesmyndigheden forlængede sagsøgerens kontrakt tidsubegrænset og samtidig fastsatte en opsigelsesklausul, som havde sammenhæng med, at der opstod en begivenhed, som kunne sidestilles med et ophør.
3. Tredje anbringende er, at omsorgsprincippet er tilsidesat, for så vidt som ansættelsesmyndigheden for det første opsagde sagsøgerens kontrakt inden den traf en afgørelse hvad angår forlængelse af hans orlov af personlige årsager, for det andet handlede således endog uden at give ham et første tilbud om at genindtræde og for det tredje uden at oplyse ham om, at der forelå budgetmæssige muligheder for at aflønne ham efter hans orlov.
4. Fjerde anbringende er, at ansættelsesmyndigheden har tilsidesat artikel 12b og artikel 40, stk. 1a, i vedtægten for tjenestemænd i Den Europæiske Union.

Sag anlagt den 24. november 2016 — QB mod ECB

(Sag T-827/16)

(2017/C 022/72)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: QB (Frankfurt-am-Main, Tyskland) (ved advokat L. Levi)

Sagsøgt: Den Europæiske Centralbank (ECB)

Sagsøgerens påstande

- Søgsmålet fremmes til realitetsbehandling og der gives sagsøgeren medhold.

Følgelig:

- annulleres bedømmelsesrapporten for 2015 og afgørelsen af 15. december 2015, meddelt den 7. januar 2016, om afslag på at give sagsøgeren en lønforhøjelse.
- annulleres afgørelserne af den 2. maj 2016 og af den 15. september 2016 om afslag på henholdsvis sagsøgerens administrative klage og klagen herover om fornødent.
- tilpligtes sagsøgte at betale en erstatning for det ikke-økonomiske tab, der efter ret og billighed er opgjort til 15 000 EUR.
- tilpligtes Den Europæiske Centralbank at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført fem anbringender.

1. Første anbringende vedrører sagsøgtets tilsidesættelse af bedømmelsesvejledningen og af bedømmelsesproceduren, tilsidesættelse af retten til forsvar og tilsidesættelse af omsorgsplikten i forbindelse med vedtagelsen af bedømmelsesrapporten for 2015 (herefter »den anfægtede bedømmelsesrapport«). Sagsøgeren har navnlig påberåbt sig følgende klagepunkter:
 - Manglende dialog og tilsidesættelse af retten til forsvar.
 - Den anfægtede bedømmelsesrapport identificerer ikke punkter, der kan forbedres, og fastsætter ikke mål i den forstand, som det kræves i bedømmelsesvejledningen, hvilket udgør en tilsidesættelse af omsorgsplikten.
 - Manglende medvirken af en ansvarlig tredjemand.
2. Andet anbringende vedrører den omstændighed, at den anfægtede bedømmelsesrapport er behæftet med en tilsidesættelse af reglerne om objektivitet og upartiskhed og en tilsidesættelse af artikel 41 i Den Europæiske unions charter om grundlæggende rettigheder (»chartret«).
 - Sagsøgeren er nemlig af den opfattelse, at de særlige omstændigheder i det foreliggende tilfælde viser, at bedømmerne og navnlig de efterfølgende bedømmere ikke har været i stand til at udfylde deres roller objektivt og upartisk.
3. Tredje anbringende er, at der er anlagt et åbenbart urigtigt skøn. Sagsøgeren har nemlig fremlagt beviser, som gør de bedømmelser af de faktiske omstændigheder som er indeholdt i den anfægtede bedømmelsesrapport, usandsynlige.
4. Fjerde anbringende er, at afgørelsen af 15. december 2015, hvori der gives afslag på at give sagsøgeren en lønforhøjelse, hviler på en bedømmelsesrapport, som er ulovlig.
5. Femte anbringende er, at der er sket tilsidesættelse af retningslinjerne for 2015 og af proceduren og tilsidesættelse af chartrets artikel 41, for så vidt som afgørelsen af 15. december 2015 ikke er begrundet og for så vidt som sagsøgeren ikke forinden er blevet hørt.

Sag anlagt den 25. november 2016 — CRDO *Torta del Casar* mod EUIPO — CRDOP »Queso de La Serena« (QUESO Y TORTA DE LA SERENA)

(Sag T-828/16)

(2017/C 022/73)

Stævningen er affattet på spanska

Parter

Sagsøger: Consejo Regulador de la Denominación de Origen *Torta del Casar* (Casar de Cáceres, Spanien) (ved advokaterne A. Pomares Caballero og M. Pomares Caballero)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Consejo Regulador de la Denominación de Origen Protegida »Queso de La Serena« (Castuera, Spanien)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Ansøger: Consejo Regulador de la Denominación de Origen Protegida »Queso de La Serena«

Det omtvistede varemærke: EU-figurmærke, der indeholder ordbestanddelene »QUESO Y TORTA DE LA SERENA« — registreringsansøgning nr. 10 486 447

Sagen for EUIPO: Indsigelsessag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 26. september 2016 af Fjerde Appellkammer ved EUIPO (sag R 2573/2014-4)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse omgøres, idet det fastslås, at betingelserne for anvendelse af den relative registreringshindring i artikel 8, stk. 4, i forordning nr. 207/2009, sammenholdt med artikel 13, stk. 1, i forordning nr. 510/2006, er opfyldt i denne sag.
- Subsidiært annulleres den anfægtede afgørelse.
- Under alle omstændigheder tilpligtes EUIPO at bære sine egne omkostninger og betale sagsøgerens omkostninger (herunder omkostningerne forbundet med sagens behandling ved appelkammeret).

Anbringender

- Tilsidesættelse af artikel 2, stk. 2, og artikel 3, stk. 1, i forordning nr. 510/2006, sammenholdt med samme retsakts artikel 13, stk. 1, og — ved henvisning — i sidste ende af artikel 8, stk. 4, i forordning nr. 207/2009
- Tilsidesættelse af artikel 13, stk. 1 i forordning nr. 510/2006 ved henvisning til artikel 8, stk. 4, i forordning nr. 207/2009
- Tilsidesættelse af artikel 75, i forordning nr. 207/2009
- Tilsidesættelse af retssikkerhedsprincippet og princippet om god forvaltningsskik.

Sag anlagt den 25. november 2016 — *Mouvement pour une Europe des nations et des libertés* mod Parlamentet

(Sag T-829/16)

(2017/C 022/74)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: *Mouvement pour une Europe des nations et des libertés* (Paris, Frankrig) (ved advokat A. Varaut)

Sagsøgt: Europa-Parlamentet

Sagsøgerens påstande

- Europa-Parlamentets præsidiiums afgørelse D106185 af 12. september 2016, meddelt af [X] den 26. september, der fastslog, at udgifterne til reklame i forbindelse med MENL's kampagne »Schengen« ikke var støtteberettigede.
- Europa-Parlamentet tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført fire anbringender.

1. Det første anbringende vedrører tilsidesættelse af princippet om god forvaltningsskik, som følger af, at hverken de forhold, der fremgår af sagens akter, eller indsigelserne fra Mouvement pour une Europe des nations et des libertés (»MENL«) er blevet bragt til Europa-Parlamentets præsidiiums kendskab.
2. Det andet anbringende vedrører det forhold, at sagsøgeren er af den opfattelse, at begrebet »indirekte finansiering« af de nationale partier, der foretages af de europæiske partier, er et upræcist begreb, som strider mod enhver retssikkerhed.
3. Det tredje anbringende vedrører det forhold, at logoet på reklamerne for MENL's kampagne »Schengen« (herefter »det anfægtede logo«) på de nationale områder viser en kampagne af udelukkende europæisk karakter, i modsætning til, hvad sagsøgte har lagt til grund ved vedtagelsen af den afgørelse, hvis annullation er sagsgenstanden i nærværende søgsmål. Til støtte for dette anbringende har sagsøgeren principalt fremført tre argumenter, nemlig:
 - Kampagnen var organiseret af MENL alene, uden de nationale partiers samtykke eller inddragelse.
 - Kampagnen og reklamen vedrørte en problemstilling af europæisk omfang, nemlig Schengenaftalerne.
 - Det anfægtede logo er derfor ikke de nationale partiers logo, men logoet for disse partiers delegationer i Europa-Parlamentet.
4. Det fjerde anbringende vedrører det forhold, at sagsøgeren er af den opfattelse, at det anfægtede logo er betydeligt mindre end MENL's logo. Retspraksis og de tekster, der behandler spørgsmålet, fastsætter imidlertid kun en sanktion, såfremt de nationale logoer er større eller af samme størrelse som de europæiske logoer.

Sag anlagt den 23. november 2016 — Monolith Frost mod EUIPO — Dovgan (PLOMBIR)

(Sag T-830/16)

(2017/C 022/75)

Stævningen affattet på tysk

Parter

Sagsøger: Monolith Frost GmbH (Leopoldshöhe, Tyskland) (ved advokaterne E. Liebich og S. Labesius)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Dovgan GmbH (Hamborg, Tyskland)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Indehaver af det omtvistede varemærke: Dovgan GmbH

Det omtvistede varemærke: EU-ordmærket »PLOMBIR«

Sagen for EUIPO: Ugyldighedssag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 22. september 2016 af Fjerde Appelkammer ved EUIPO (sag R 1812/2015-4)

Påstande

— Den anfægtede afgørelse annulleres i henhold til artikel 65, stk. 3, i forordning (EF) nr. 207/2009.

— EUIPO tilpligtes at betale sagens omkostninger, herunder de omkostninger, der opstod i forbindelse med klagesagen.

Anbringender

- Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning nr. 207/2009
- Tilsidesættelse af artikel 76, stk. 1, i forordning nr. 207/2009
- Tilsidesættelse af begrundelsespligten i henhold til artikel 75, første punktum, i forordning nr. 207/2009.

Sag anlagt den 28. november 2016 — Kabushiki Kaisha Zoom mod EUIPO — Leedsworld (ZOOM)

(Sag T-831/16)

(2017/C 022/76)

Stævningen er affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: Kabushiki Kaisha Zoom (Tokyo, Japan) (ved advokat M. de Arpe Tejero)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Leedsworld, Inc. (New Kensington, Pennsylvania, De Forenede Stater)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Ansøger af det omtvistede varemærke: Leedsworld, Inc.

Det omtvistede varemærke: EU-ordmærket »ZOOM« — registreringsansøgning nr. 11 766 111

Sagen for EUIPO: Indsigelsessag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 7. september 2016 af Femte Appelkammer ved EUIPO (sag R 1235/2015-5)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- Der meddeles i det hele afslag på EU-varemærkeansøgning nr. 11 766 111 »ZOOM« i klasse 9.
- EUIPO og intervenienten tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Anbringende

- Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning nr. 207/2009.

Sag anlagt den 2. december 2016 — Cypern mod EUIPO — POCF (COWBOYS HALLOUMI)

(Sag T-847/16)

(2017/C 022/77)

Stævningen er affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: Republikken Cypern (ved S. Malynicz, QC, og solicitor V. Marsland)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Pancyprian Organisation of Cattle Farmers (POCF) (Latsia, Cypern)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Ansøger af det omtvistede varemærke: Pancyprian Organisation of Cattle Farmers (POCF)

Det omtvistede varemærke: EU-figurmærke i farver, der indeholder ordbestanddelene »COWBOYS HALLOUMI« — registreringsansøgning nr. 11 281 375

Sagen for EUIPO: Indsigelsessag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 22. september 2016 af Fjerde Appelkammer ved EUIPO (sag R 2781/2014-4)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- EUIPO tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Anbringende

- Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning nr. 207/2009.

Sag anlagt den 5. december 2016 — Techniplan mod Kommissionen

(Sag T-853/16)

(2017/C 022/78)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøger: Techniplan Srl (Rom, Italien) (ved advokaterne R. Giuffrida og A. Bonavita)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Det fastslås, at Europa-Kommissionen har tilsidesat artikel 265 TEUF, idet den ikke tog stilling til Techniplans anmodning, sendt ved en formel klageskrivelse.
- Kommissionen pålægges den i artikel 266 TEUF fastsatte handleforpligtelse og at betale erstatning for hver dags forsinkelse i gennemførelsen. Desuden pålægges Kommissionen at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgeren er en ingeniørvirksomhed, som har fået tilslag på en række projekter i afrikanske lande (kontrol og tilsyn med bygge- og anlægsarbejderne med planlægning og asfaltering af vejen Banikoara-Kandi, Benin, kontrol med bygge- og anlægsarbejderne på vejen RN32 Ouallah-Miringoni, Comorerne, overvågning af de almindelige vedligeholdelsesarbejder af de asfalterede veje i Anjouan og Moheli, Comorerne, tilsyn og kontrol med de almindelige vedligeholdelsesarbejder i Grande Comores, Comorerne, kontrol og tilsyn med bygge- og anlægsarbejderne for bygning af hovedvej nr. 1 Kinkala-Mindouli, Congo, og kontrol og tilsyn med bygge- og anlægsarbejderne med planlægning og asfaltering af vejen Bouar-Fambélé, Den Centralafrikanske Republik, og projektering og overvågning af bygge- og anlægsarbejderne inden for rammerne af PA PNDS, Den Demokratiske Republik Congo).

Sagsøgeren har i denne forbindelse gjort gældende, at alle disse projekter blev udarbejdet og fastlagt af de nationale ansvarshavende, idet de tilhørende fakturaer blev betalt og godkendt af Europa-Kommissionens organer, som finansierede projekterne. Helt uventet begyndte fakturaerne imidlertid kun at blive betalt delvist. Ifølge sagsøgeren anvendte Kommissionen en ikke nærmere præciseret sanktion til fordel for Den Europæiske Udviklingsfond, uden at der forelå en konkret uoverensstemmelse. I dette tilfælde besluttede Europa-Kommissionen selv vilkårligt at modregne de tilgodehavender, som Techniplan havde, med ikke nærmere bestemte påståede fordringer.

For at anfægte denne beslutning sendte sagsøgeren en formel klageskrivelse i henhold til artikel 265 TEUF, hvorved den opfordrede Europa-Kommissionen til at udstede en retsakt eller træffe officiel afgørelse om sagsøgerens anmodning om betaling og til den reelle karakter af de varslede sanktioner.

Til støtte for sit søgsmål har sagsøgeren gjort gældende, at Europa-Kommissionens kompetente organer handlede i strid med retssikkerhedsprincippet og gennemsigtighedsprincippet. Denne omstændighed indebar en alvorlig skade på den subjektive situation for Techniplan, som derimod besad en berettiget forventning om med sikkerhed og på ethvert tidspunkt og situation at kende sine rettigheder og forpligtelser, som ligeledes er sikret af bestemmelserne i EU-retsordenen.

Sag anlagt den 5. december 2016 — Rare Hospitality International mod EUIPO (LONGHORN STEAKHOUSE)

(Sag T-856/16)

(2017/C 022/79)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Rare Hospitality International, Inc. (Orlando, Florida, De Forenede Stater) (ved advokat I. Lázaro Betancor)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Det omtvistede varemærke: EU-ordmærket »LONGHORN STEAKHOUSE« — registreringsansøgning nr. 13 948 682

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 12. september 2016 af Femte Appellkammer ved EUIPO (sag R 2149/2015-5)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- EUIPO tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Anbringender

- Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra b) og c), i forordning nr. 207/2009
 - Tilsidesættelse af ligebehandlingsprincippet og princippet om god forvaltningsskik.
-

Rettens kendelse af 14. november 2016 — Trost Auto Service Technik mod EUIPO (AUTOSERVICE.COM)

(Sag T-259/16) ⁽¹⁾

(2017/C 022/80)

Processprog: tysk

Formanden for Sjette Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registret.

⁽¹⁾ EUT C 251 af 11.7.2016.

Rettens kendelse af 29. november 2016 — Gulli mod EUIPO — Laverana (Lybera)

(Sag T-284/16) ⁽¹⁾

(2017/C 022/81)

Processprog: engelsk

Formanden for Anden Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registret.

⁽¹⁾ EUT C 270 af 25.7.2016.

Rettens kendelse af 21. november 2016 — TBWA\London mod EUIPO (MEDIA ARTS LAB)

(Sag T-361/16) ⁽¹⁾

(2017/C 022/82)

Processprog: engelsk

Formanden for Anden Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registret.

⁽¹⁾ EUT C 314 af 29.8.2016.

Rettens kendelse af 14. november 2016 — Dulière mod Kommissionen

(Sag T-503/16) ⁽¹⁾

(2017/C 022/83)

Processprog: fransk

Formanden for Sjette Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registret.

⁽¹⁾ EUT C 129 af 4.5.2013 (sag oprindeligt registreret ved Retten for EU-Personalesager under sagsnummer F-15/13 og overført til Den Europæiske Unions Ret den 1.9.2016).

ISSN 1977-0871 (elektronisk udgave)
ISSN 1725-2393 (papirudgave)

Den Europæiske Unions Publikationskontor
2985 Luxembourg
LUXEMBOURG

DA